

01

gener 2022
programa
núm. 117

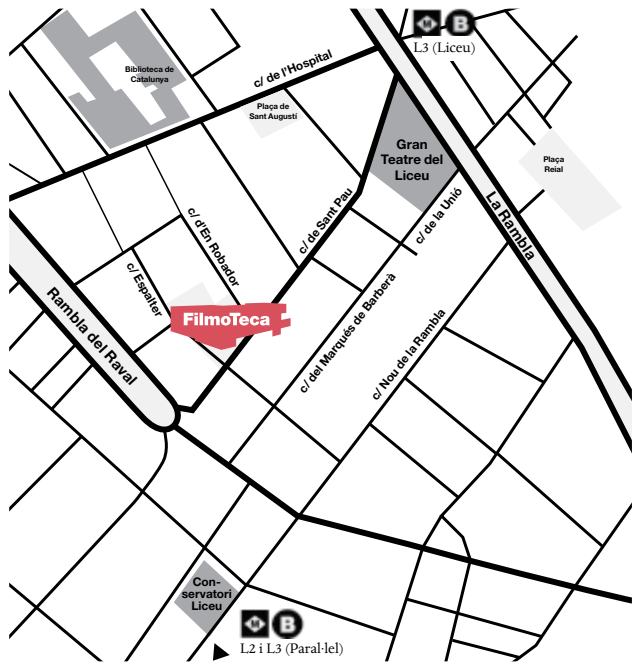


Amos Gitai
Imatges de perpetradors
Nathaniel Dorsky i Jerome Hiler

FilmoTeca
de Catalunya





Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura



Filmoteca de Catalunya
Dues sales de cinema
Exposicions
Biblioteca especialitzada
Llibreria
Bar-restaurant

Plaça de Salvador Seguí, 1-9
 08001 Barcelona
 T 93 567 1070

 L2 (Paral·lel)
 L3 (Liceu i Paral·lel)

 21, 59, 88, 91
 D20, D50
 V11, V13, H14



ISSN edició impresa: 2013-2743
 ISSN edició electrònica: 2013-2662
 D.L. B-38.546-81
 Disseny i maquetació: Studio Aparte
 Impressió: www.uan-tu-tri.com

Comencem any, un any molt especial perquè en fa deu que la Filmoteca és al barri del Raval, i ho celebrarem els mesos vinents. Arrenquem amb una gran retrospectiva d'Amos Gitai, en què ell mateix ens introduirà en els àmbits de l'arquitectura, els exilis, les contradiccions de la societat israeliana o l'assassinat de Yitzhak Rabin. Mostrem l'obra experimental dels nord-americans Nathaniel Dorsky i Jerome Hiler i il·lustrem el darrer llibre de Vicente Sánchez-Biosca amb films de Harun Farocki, Rithy Panh o Errol Morris sobre diversos perpetradors. Tindrem teatre, gràcies a Imma Colomer i *Stromboli*, i projectem el musical *In the Heights* i el film veneçolà *Lunes o martes nunca domingo*. També recordem Jean-Paul Belmondo i Mikis Theodorakis i expandim l'exposició de Perejaume amb un acte en col·laboració amb el MNAC, mentre segueixen els Dies curts i les retrospectives dedicades a Berlanga, Fernán Gómez i el cinema iranià d'abans de la revolució.

Esteve Riambau
Director

02
 Amos Gitai

09
 Imatges de perpetradors:
 Filtracions,
 reescriptura,
 migracions

14
 Nathaniel Dorsky
 i Jerome Hiler

18
 Luis G. Berlanga
 i Fernando
 Fernán Gómez

26
 La revolució
 oblidada.
 Cinema iranià
 anterior a 1979

33
 Sessions
 especials

38
 Dies curts

47
 Filmoxica

Amos Gitai

Amb la col·laboració de



Nascut a Haifa el 1950, Amos Gitai és molt més que el cineasta israelià de referència. Arquitecte, escriptor i autor d'exposicions, amb prop de setanta documentals i ficcions ha bastit un extens mosaic que permet resseguir la conflictiva història d'Israel. Una història en què passat i present es vinculen a partir de situacions concretes que reflecteixen un problema molt més ampli, que de vegades extreu de records o d'experiències personals, com quan va resultar ferit a la Guerra del Yom Kippur. Aclarir l'origen per comprendre millor el present i poder dipositar esperances en el futur és el gran objectiu del seu cinema.

En un país on “la política es cola fins al dormitori”, el cinema de Gitai és forçosament subversiu, ja que el concep com un element de resistència enfront de les imatges de propaganda “oficial”. Els seus primers llargmetratges el van enfrontar a les autoritats israelianes i es va instal·lar a París durant uns anys fins que el 1993 torna a Haifa, on continua apostant per la convivència entre israelians i palestins, i on segueix explorant qüestions referents a l'espai i el territori, situant la història, l'exili i les contradiccions culturals al centre de la seva obra.

04

Conversa entre
Amos Gitai
i Esteve Riambau

Laila in Haifa
Laila en Haifa

Bait
Casa

05

Carmel
Esther

06

Berlin-
Yerushalaim

Golem,
l'Esprit de l'exil

07

Devarim

Munio Weinraub
Gitai Architect
(1909-1970)

08

Lullaby to
My Father
*Cançó de bressol
per al meu pare*

Zirat Ha'Rezach
*L'escenari
de l'assassinat*

Kippour, souvenirs
de guerre
Kippur, records de guerra

Dimarts 11 / 16.30 h
Sala Laya

Conversa entre Amos Gitai i Esteve Riambau

Sessió gratuïta

Dimarts 11 / 20.00 h
Sala Chomón

Diumenge 16 / 16.30 h
Sala Chomón



Dimecres 12 / 16.30 h
Sala Laya

Dimecres 19 / 19.30 h
Sala Laya



Laila in Haifa *Laila en Haifa*

AMOS GITAI, 2020. Int.: Maria Zreik, Khawla Ibraheem, Bahira Ablassi, Naama Preis, Tsahi Halevi, Makram Khoury, Tom Baum. Israel. VOSE. 99'. DCP.

Al llarg d'una nit cinc dones viuen un seguit de trobades en un bar que esdevé un refugi per a persones de qualsevol origen, religió o condició sexual. Un drama d'històries entrelaçades ambientat en un club de la ciutat de Haifa, un dels darrers espais en el qual israelians i palestins es reuneixen i mantenen relacions personals.

👤 **Presentació i col·loqui a càrrec d'Amos Gitai el dimarts 11.**

Bait Casa

AMOS GITAI, 1980. Israel. VOSC. 51'

Al mont Hebron uns obrers treballen amb pics –els explosius estan prohibits per raons de seguretat– els blocs de pedra destinats a la reconstrucció d'una casa al sector àrab de Jerusalem. El film és la història d'aquesta casa recordada mitjançant les entrevistes als seus diferents habitants. El 1948 era d'un palestí, el doctor Mahmu Dajani. El 1967, l'any de l'ocupació de Cisjordània, va ser abandonada i requisada per l'estat d'Israel sobre la base de la llei d'"absència", l'estat la va llogar a famílies algerianes jueves i, al cap d'uns anys, la va vendre a un professor universitari.

👤 **Presentació a càrrec d'Amos Gitai el dimecres 12.**

Carmel

AMOS GITAI, 2009. Itàlia-Israel-França. VOSE. 92'. Arxiu digital.

Una mirada impressionista de la llarga història dels conflictes armats d'Israel. "El film de Gitai, curiosament compost, orquestrat i molt conscient d'ell mateix, prové a partir de records col·lectius i personals. A més de ser sincer i honest, és fruit d'una ment que no tem ser crítica. No s'aferra a cap posició ni té intencions ocultes, encapsulant les contradiccions i les complexitats inherents a Israel i la seva història. *Carmel* sembla un poema cinematogràfic. Les seves seqüències i esdeveniments, tot i estar meditatament seleccionats, no estan dissenyats per construir una narrativa lineal. És com si l'ordre no fos possible en el món que veu al seu voltant. Gitai s'ha convertit en un gran cronista del seu país, i allò que hi troba aquests dies no és una narració simple" (Piers Handling).

👤 **Presentació i col·loqui a càrrec d'Amos Gitai el dimecres 12.**

Esther

AMOS GITAI, 1985. Int.: Simona Benyamini, Mohammed Bakri, Juliano Merr, Zare Vartanian. Israel-Països Baixos-Gran Bretanya·Àustria. VOSE. 97'. Arxiu digital.

El primer film de ficció de Gitai narra amb fidelitat la història bíblica d'Esther, que parla de la venjança i els seus abusos quan s'entra en el cercle de la violència, un fet que li permet construir una clara metàfora de l'actual situació palestinoisraeliana. "Es tracta d'un film sobre un poble que ha estat perseguit i que, en un moment donat, aprèn a perseguir i es converteix en repressor (...). Volia exposar les contradiccions de la victòria i què passa quan la gent, sigui qui sigui, obté el poder i s'hi obsessional. M'atreveria a dir que, encara que ara resulti un film crític amb la situació actual d'Israel, ho seria també amb els palestins si obtinguessin el poder i s'hi obsessional" (Amos Gitai).

Dimecres 12 / 20.00 h
Sala Chomón

Dimarts 18 / 16.30 h
Sala Laya



Dijous 13 / 19.30 h
Sala Laya

Diumenge 23 / 16.30 h
Sala Chomón



Divendres 14 / 17.00 h
Sala Chomón

Divendres 21 / 20.00 h
Sala Chomón



Dissabte 15 / 20.00 h
Sala Chomón

Divendres 21 / 16.30 h
Sala Laya



Berlin-Yerushalaim *Berlín-Jerusalén*

AMOS GITAI, 1989. Int.: Lisa Kreuzer, Rivka Neuman, Markus Stockhausen. Països Baixos-Itàlia-Israel-Gran Bretanya-França. VOSE. 89'. Arxiu digital.

“El film està construït a partir de la biografia de dues dones: una de les colones sionistes pioneres procedents de Rússia, Tania, i una poetessa expressionista alemanya, Else Lasker-Schüler. És una juxtaposició de totes dues, i el film es mou entre Berlín i Jerusalem. És una història d'utopies escapçades, com molts dels meus films. Parla de la lluita, però també de la importància de la lluita” (Amos Gitai). “El film d'Amos és sublim. Les seves dones són més intel·ligents que els homes, com en un film de Jean-Luc Godard. La càmera segueix una coreografia, com en els films de Wim Wenders. Quedarà ben clar que aquest és el treball d'un colom llançat contra les àguiles. Amos és un profeta que ha triat el pacifisme més que no els savis de Sió” (Philippe Garrel).

Golem, l'Esprit de l'exil

Golem, el esperitu del exilio

AMOS GITAI, 1991. Int.: Hanna Schygulla, Vittorio Mezzogiorno. Itàlia-Països Baixos-Gran Bretanya-França-Alemanya. VOSE. 105'. Arxiu digital.

Partint de la interpretació del gòlem segons la càbala –com a encarnació de l'exili i els esperits errants–, la pel·lícula estudia els significats contemporanis del Llibre de Rut, de la Bíblia. “Aquell text bíblic té com a punt de partida una història documental: una família de Betlem que passa gana i emigra a Moab, «la nova terra de l'exili». Però el narrador de la Bíblia va convertir aquell fet en ficció. I ha arribat a ser més que allò: un mite santificat...” (Amos Gitai).



Devarim

AMOS GITAI, 1995. Int.: Assi dayan, Amos Schub, Amos Gitai, Michal Zoharet, Samuel Calderon, Riki Gal. Itàlia-Israel-França. VOSE. 110'. Arxiu digital.

Basada en una novel·la de Yaakov Shabtai, segueix l'evolució espiritual de tres homes d'entre trenta i quaranta anys en el tumultuós Tel-Aviv, la ciutat creada pels pioners jueus el 1909. Cap dels tres no porta la vida que havia imaginat. És la primera part de la trilogia de les ciutats, completada per *Yom Yom* i *Kadosh*. “El desencant és el tema principal del film. Els personatges de Gitai ja no creuen en res. No estan enfadats, però ja no entenen res de la seva pròpia història familiar. En rebutgen el llegat. Estan desencantats. *Devarim* és també la pel·lícula d'una generació que ja no respecta els morts. I aquesta manca de respecte, aquesta burla, aquesta despreocupació, és també l'expressió política del desencant” (Serge Toubiana).

Sessió doble

Munio Weinraub Gitai Architect (1909-1970)

AMOS GITAI, 1996. França. VOSC. 32'. Arxiu digital.

Documental entorn de l'exposició del 1996 que el Centre Pompidou de París va dedicar a Munio Gitai Weinraub, un dels arquitectes més representatius de la Bauhaus i el pare d'Amos Gitai.

Lullaby to My Father

Cançó de bressol per al meu pare

AMOS GITAI, 2011. Suïssa-Israel-França. VOSC. 87'

Amos Gitai narra la història del seu pare, Munio Weinraub, que va ser alumne de l'escola de disseny i arquitectura Bauhaus a Dessau, abans que Hitler la tanqués el 1933, l'any que Weinraub va ser acusat de “traïció al poble alemany”, empresonat i, posteriorment, expulsat d'Alemanya. La pel·lícula segueix la ruta de Munio de Polònia a Alemanya, de Suïssa a Palestina.

Dimarts 18 / 19.30 h
Sala Laya

Dimecres 26 / 16.30 h
Sala Laya



Dissabte 22 / 20.00 h
Sala Chomón

Dijous 27 / 16.30 h
Sala Laya



Dimarts 25 / 20.00 h

Sala Chomón

Divendres 28 / 17.00 h

Sala Chomón



Dijous 27 / 19.30 h

Sala Laya

Dissabte 29 / 20.00 h

Sala Chomón



Zirat Ha'Rezach *La arena del crimen*

AMOS GITAI, 1996. Israel. VOSE. 90'. Arxiu digital.

Tres setmanes després de l'assassinat del primer ministre israelià Yitzhak Rabin, Amos Gitai segueix les petjades del crim. El cineasta viatja pel país durant tres mesos; els records de les guerres i la pau prenen forma mitjançant nombroses trobades. "La pel·lícula beu de moltes fonts cinematogràfiques, des del documental d'investigació fins a la pel·lícula autobiogràfica, la *road movie* i la *rock movie*, per, finalment, no conformar-se amb cap. I malgrat tot, en el cor d'aquest enfocament fragmentari, aquest mausoleu cinematogràfic troba la seva coherència, teixint a poc a poc els fils d'un diàleg entre el mort i tots aquests llocs i persones que Gitai convoca en el seu àmbit mental" (Laurent Roth). El 2015 Gitai va tornar a tractar el tema en el magnífic documental *Le dernier jour d'Yitzhak Rabin*.

Kippour, souvenirs de guerre

Kippour, records de guerra

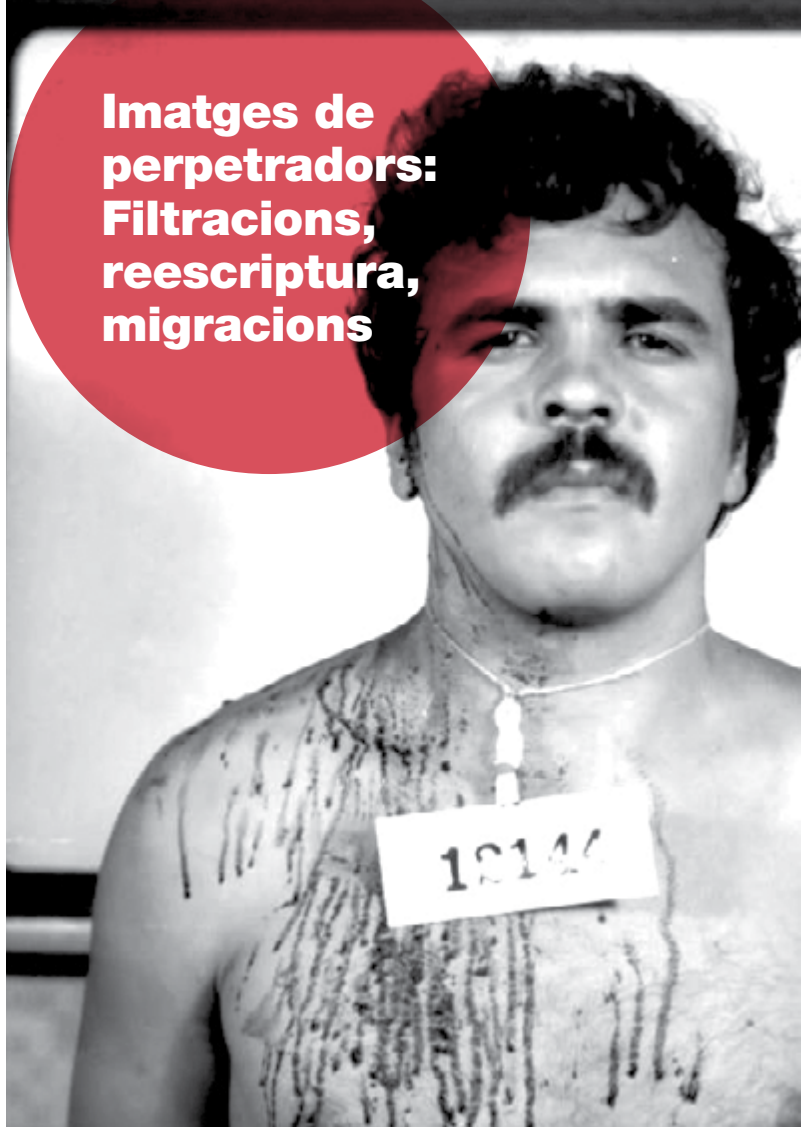
AMOS GITAI, 1997. Israel-França. VOSC. 120'. Arxiu digital.

El 1973, durant la Guerra del Yom Kippur, un helicòpter israelià amb un equip de primers auxilis és abatut als alts del Golan. Hi havia set homes a bord, entre els quals Amos Gitai. Vint anys després, es reuneix amb la resta de membres de la tripulació i torna al lloc de l'accident. És un viatge per recordar un trauma i trobar les cicatrius que ha deixat en els supervivents. L'any 2000 Gitai va recrear aquest episodi autobiogràfic a *Kippour*, un dels seus films més reeixits.

El cicle continua al febrer amb:

A House in Jerusalem (1998), *Yom Yom* (1998), *Kaddosh* (1999), *Kippour* (2000), *Free Zone* (2005), *New from Home* (2005), *Disengagement* (2007), *Ana Arabia* (2013) i *Rabin: The Last Day* (2015).

Imatges de perpetradors: Filtracions, reescriptura, migracions



11

Aufschub
Ajornament

**Retrats de
identificação**

Retrats
d'identificació

12

Bophana,
une tragédie
cambodgienne

Bophana, una
tragèdia cambodjana

**Euskadi
hors d'État**

Euskadi,
fora de l'Estat

13

**Standard
Operating
Procedure**

S.O.P.: Standard
Operating Procedure

**The Maelstrom:
A Family
Chronicle**

El Maelstrom:
Una crònica familiar

**Shtikat
haarchion**

A Film Unfinished

Amb la col·laboració de

 Alianza editorial

Les imatges de perpetradors són, com diu Marianne Hirsch, aquelles produccions visuals realitzades pels autors de crims mentre cometen accions violentes. Amb referència als casos de crims de guerra, violència política i genocidis, aquestes imatges adopten el punt de vista dels criminals o dels seus còmplices. La tipologia d'aquestes imatges és variada i esmunyedissa: generalment clandestines o íntimes, la seva difusió sol portar un punt d'autodenúncia. Per aquesta raó, sovint han estat utilitzades pels enemics de qui les van produir, amb finalitats diferents: la contrapropaganda, la denúncia, l'anàlisi històrica o la retrospectiva.

Aquest cicle pretén reflexionar sobre formes de reescriptura que, basant-se en fotografies, fragments cinematogràfics regulars o subestàndards o de vídeo, construeixen una estructura narrativa o discursiva nova. D'alguna manera, les imatges de perpetradors actuen en el seu interior com objectes trobats, sia com imatge fixa o *found footage*. El cicle serà presentat per Vicente Sánchez-Biosca, programador del cicle i autor del llibre *La muerte en los ojos* (Alianza Ensayo).

Aufschub Ajornament

HARUN FAROCKI, 2007. Alemanya. Muda, amb rètols en català. 40'. DCP.

Pel·lícula sense so que se situa al camp de concentració nazi holandès de Westerbork. El 1944 el comandant del camp va encarregar una pel·lícula a un dels presoners per posar en relleu l'eficàcia econòmica del camp en un moment que aquest estava amenaçat per tancament. Farocki recupera fragments d'aquest film corporatiu d'imatges pacífiques i, a través de les ressonàncies tràgiques que aquestes ens evocuen, ens exigeix una mirada crítica entorn del discurs audiovisual.

📖 *Presentació del llibre 'La muerte en los ojos' de Vicente Sánchez-Biosca, amb l'autor, Sandra Balsells (fotoperiodista) i Carles Guerra (crític d'art i investigador).*

Retratos de identificação

Retratos de identificação

ANITA LEANDRO, 2014. Brasil. VOSE. 71'. Arxiu digital.

Dos combatents de la lluita contra la dictadura militar del Brasil s'enfronten, per primera vegada, a les fotografies de les seves respectives detencions, fetes per la policia. "El film, nascut de la investigació històrica, es proposa reescriure mitjançant l'ús de la composició i el muntatge els documents visuals i materials dels perpetradors del primer cas difós públicament de tortura al Brasil el 1969. Posant a dialogar testimonis presents, films militants dels anys setanta, fotografies policials de fitxatge i fins i tot l'autòpsia d'un presoner mort sota tortura, Anita Leandro s'incorpora a aquest corrent del documental que, en la línia de Harun Farocki o Chris Marker, consisteix a interrogar i analitzar les imatges mitjançant les mateixes imatges" (Vicente Sánchez-Biosca).

📖 *Presentació a càrrec de Vicente Sánchez-Biosca el dijous 20.*

Dimecres 19 / 20.00 h
Sala Chomón



Dijous 20 / 16.30 h
Sala Laya

Dimecres 26 / 20.00 h
Sala Chomón



Dijous 20 / 19.30 h
Sala Chomón

Dimarts 25 / 16.30 h
Sala Laya



Divendres 21 / 17.00 h
Sala Chomón

Dissabte 29 / 19.30 h
Sala Laya



Bophana, una tragèdie cambodgienne

Bophana, una tragèdia cambodjana

RITHY PANH, 1996. França. VOSC. 60'. DCP.

Nascut a Phnom Penh el 1964, Rithy Panh passa del 1975 al 1979 a un camp de reeducació fins que s'escapa a Tailàndia primer i després a França. "Volia simplement viure i oblidar-ho tot, fins i tot la llengua materna", diu ell. El 1985 entra a l'IDHEC i el cinema li canvia la perspectiva: és possible mirar el dolor. Panh cita Kafka: "Allò que caracteritza el dolor no és la ferida, sinó l'edat de la ferida." Amb aquest film torna a la foscor dels difícils anys del règim Khmer Roig i realitza, a la manera d'una enquesta, un documental on fa un recompte del destí tràgic i real d'una jove parella d'intel·lectuals.

📌 **Presentació a càrrec de Vicente Sánchez-Biosca el dijous 20.**

Euskadi hors d'État *Euskadi, fora de l'Estat*

ARTHUR MACCAIG, 1983. França. VOSE / VE. 93'

Membres d'ETA, policies nacionals i guàrdies civils són alguns dels testimonis d'aquest documental que repassa la història política i violenta del País Basc des de la Guerra Civil Espanyola fins a l'inici del primer govern socialista. El testimoni de membres del grup terrorista, la lectura romàntica que es fa d'alguns dels seus atemptats i la denúncia de tortures i d'assassinats que van patir, van donar peu al fet que el film fos titllat de proetarra. "El film analitza el conflicte d'Euskadi donant la paraula als dos bàndols. Hi ha un intent de buscar les causes històriques de la lluita armada; no s'eludeixen qüestions candents ni s'eviten imatges conflictives. Al documental hi ha subjacent la idea que tant es troba a faltar actualment, que postures enfrontades podrien acostar-se a través del coneixement mutu" (Juan Miguel Gutiérrez).

Standard Operating Procedure

S.O.P.: Standard Operating Procedure

ERROL MORRIS, 2008. EUA. VOSC. 116'. 35mm.

El gran documentalista Errol Morris s'endinsa en un dels escàndols més grans de la història militar dels EUA: les tortures i les vexacions infligides als presoners iraquians dins de la presó d'Abu Ghraib, que van sortir a la llum pública gràcies a les fotografies fetes pels mateixos *marines* amb les seves càmeres digitals. Gran Premi del Jurat en el Festival de Berlín.

The Maelstrom: A Family Chronicle

El Maelstrom: Una crònica familiar

PÉTER FORGÁCS, 1997. Països Baixos. VOSC. 60'. Arxiu digital.

El film es basa en una col·lecció de pel·lícules filmades per la família jueva holandesa Peereboom entre el 1938 i el 1942. Van filmar fins al darrer moment: la nit abans de ser transportats a un camp de "treball" alemany. La Segona Guerra Mundial i l'Holocaust són els temes de molts documentals d'arxiu. En aquestes filmacions, poques vegades s'utilitzen imatges que mostrin l'altra cara de la història oficial: les pel·lícules d'aficionats.

Shtikak haarchion *A Film Unfinished*

Yael Hersonski, 2010. Israel-Alemanya. VOSC. 89'

Després de la Segona Guerra Mundial, una pel·lícula etiquetada amb la paraula *ghetto* apareix en un arxiu de l'Alemanya de l'Est. Filmada pels nazis a Varsòvia el maig del 1942, la cinta va ser utilitzada ràpidament per molts historiadors com a veritable testimoni de la vida als guetos jueus. Més de quaranta anys després, es descobreix una altra cinta que revela les veritables intencions d'aquell film inacabat.

Dissabte 22 / 16.30 h
Sala Chomón

Dijous 27 / 17.00 h
Sala Chomón



Divendres 28 / 16.30 h
Sala Laya

Dissabte 29 / 16.30 h
Sala Chomón



Divendres 28 / 20.00 h
Sala Chomón



Hores il·luminades: el cinema devocional de Nathaniel Dorsky i Jerome Hiler

Nathaniel Dorsky i Jerome Hiler es van conèixer el 1964, a l'estrena d'*Ingreen*. Aquesta trobada va marcar l'inici d'una vida compartida, així com un seguit d'intercanvis creatius. Centrat en la primera etapa dels cineastes, la qual abasta un arc temporal de més de quaranta anys, aquest cicle reuneix els seus films en 16mm realitzats entre Nova York, la casa de camp de Nova Jersey on van viure a finals dels seixanta i San Francisco, ciutat on resideixen des del 1971.

Després de la primera trilogia de pel·lícules sonores realitzades en la seva adolescència, Nathaniel Dorsky va començar a explorar les possibilitats del cinema silent, així com la forma oberta de l'anomenat *muntatge poli-valent*, el qual situa l'espectador en un intens present continu. La idea que la pel·lícula avanci d'un moment poètic a un altre, solament d'acord amb les seves pròpies necessitats, també pot trobar-se en el treball de Jerome Hiler, el qual, des del 2012, va començar a editar el material personal que havia estat filmant des del 1964. Com a flors premsades en un llibre, les seves tres pel·lícules proposen una nova experiència del temps retrospectiu.

16

Ingreen

A Fall Trip Home
Summerwind

Hours For Jerome
Part 1 & 2

In the Stone House
New Shores
Bagatelle II

17

Pneuma

17 Reasons Why

Alaya

Triste

Variations

Arbor Vitae

Amb la col·laboració de

Xcèntric
el cinema del CCCB
ZUMZEIG

Projeccions a Xcèntric:
Dijous, 13 de gener (19 h) i
diumenge 16 de gener (18.30h)

Projeccions a Zumzeig:
Dilluns, 17 de gener

Divendres 14 / 16.30 h
Sala Laya



Estades i estacions

Ingreen

NATHANIEL DORSKY, 1964. EUA. SD. 12'. 16mm.

A Fall Trip Home

NATHANIEL DORSKY, 1964. EUA. SD. 11'. 16mm.

Summerwind

NATHANIEL DORSKY, 1965. EUA. SD. 14'. 16mm.

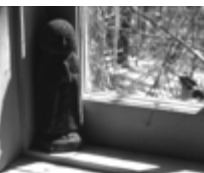
Hours For Jerome Part 1 & 2

NATHANIEL DORSKY, 1966-70/82. EUA. SD. 45'. 16mm.

Nathaniel Dorsky va començar la seva filmografia als 21 anys amb tres pel·lícules sonores que exploren la seva sexualitat, la seva identitat familiar i la seva infància mitjançant un llenguatge de superposicions i variacions de velocitat. Amb *Hours for Jerome*, filmada en el dia a dia de cinc anys entre Nova York i la seva casa de camp de Nova Jersey, Dorsky assaja per primera vegada una “forma oberta de muntatge”, en una ofrena amorosa al seu company Jerome Hiler.

🕒 *Presentació a càrrec de Francisco Algarín i Carlos Saldaña (programadors del cicle).*

Divendres 14 / 19.30 h
Sala Laya



Flors premsades a un llibre

In the Stone House

JEROME HILER, 2012. EUA. SD. 35'. 16mm.

New Shores

JEROME HILER, 1987. EUA. SD. 35'. 16mm.

Bagatelle II

JEROME HILER, 2016. EUA. SD. 20'. 16mm.

Jerome Hiler durant més de trenta anys només va mostrar el seu treball en la intimitat de les projeccions domèstiques. Aquestes tres pel·lícules, muntades entre el 2012 i el 2016, reuneixen material filmat al llarg de quaranta anys i componen una autobiografia visual treballant de manera insòlita les superposicions, el color, el ritme, l'abstracció formal o retratant espais habitats.

🕒 *Presentació a càrrec de Francisco Algarín i Carlos Saldaña.*

La naturalesa del cinema

Pneuma

NATHANIEL DORSKY, 1983. EUA. SD. 28'. 16mm.

17 Reasons Why

NATHANIEL DORSKY, 1987. EUA. SD. 20'. 16mm.

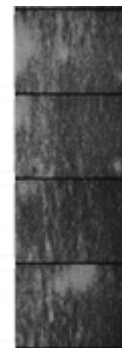
Alaya

NATHANIEL DORSKY, 1987. EUA. SD. 28'. 16mm.

Realitzada amb diferents tipus de pel·lícula sense exposar, *Pneuma* és un estudi sobre el gra, el color i la persistència retinal. Desplegant el motiu del gra de sorra com a hipèrbole del gra de pel·lícula, cada pla d'*Alaya* conté l'energia dels anteriors. En el cas de *17 Reasons Why*, filmada en 8mm i processada com a 16mm, les harmonies i les disonàncies s'estableixen a partir de la imatge dividida en quatre enquadraments.

🕒 *Presentació a càrrec de Francisco Algarín i Carlos Saldaña.*

Dissabte 15 / 16.30 h
Sala Laya



Tres cançons cinemàtiques

Triste

NATHANIEL DORSKY, 1996. EUA. SD. 18'. 16mm.

Variations

NATHANIEL DORSKY, 1998. EUA. SD. 24'. 16mm.

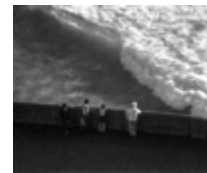
Arbor Vitae

NATHANIEL DORSKY, 2000. EUA. SD. 28'. 16mm.

Incloent-hi material rodat durant 20 anys, des de l'arribada de Dorsky a San Francisco, *Triste* es podria considerar com la llavor de la seva visió lírica polivalent, la qual germinarà a *Variations*, formada únicament per plans filmats en el present. Com a *Arbor Vitae*, amb les seves capes i reflexos misteriosos, aquestes pel·lícules estableixen les seves ressonàncies des de la distància, i els seus estats d'ànim s'inscriuen en paisatges urbans.

🕒 *Presentació a càrrec de Francisco Algarín i Carlos Saldaña.*

Dissabte 15 / 16.30 h
Sala Laya



Luis G. Berlanga i Fernando Fernán Gómez



Últimes projeccions d'aquest cicle que celebra el centenari d'aquests dos noms de referència del cinema i de la cultura espanyola del segle XX.

El mundo sigue

FERNANDO FERNÁN GÓMEZ, 1963. Int.: Lina Canalejas, Fernando Fernán Gómez, Gemma Cuervo, Milagros Leal. Espanya. VE. 110'. 35mm.

Realitzat gràcies als estalvis de Fernán Gómez, és un drama intens i ferotge, basat en una novel·la de Juan Antonio de Zunzunegui i tractat amb esperit esperpèntic. És un dels films més maleïts del cinema espanyol, ja que va ser tractat durament per la censura i ni tan sols es va estrenar a l'època. "Un melodrama familiar però amb la visió i la crítica social i moral més àcida i brutal. És probablement la gran obra mestra, ignorada durant dècades, del cinema espanyol" (Fernando Trueba).

El verdugo

LUIS GARCÍA BERLANGA, 1963. Int.: Nino Manfredi, Emma Penella, José Isbert, José Luis López Vázquez, Ángel Álvarez. Itàlia-Espanya. VE. 92'. 35mm.

Berlanga ha relatat que la idea de fer *El verdugo* li sorgí d'una imatge insòlita i impressionant: al llarg d'un passadís d'una presó, un grup de gent arrossega la víctima mentre que un altre fa el mateix amb el botxí. És una crònica implacable de les misèries del franquisme i va patir la ira de la censura. "El mètode impulsat per Berlanga-Azcona va assolir el punt més àlgid a *El verdugo*, on van aconseguir conjuntar el component exactament costumista en la caracterització de personatges i ambients i la dimensió tràgica sobre l'home normal atrapat per la teranyina constituïda per un sistema de necessitats que forçosament restringeix o aniquila la seva llibertat." (José Enrique Monterde).

Dissabte 1 / 20.00 h

Sala Chomón



Diumenge 2 / 20.00 h

Sala Chomón



Dimarts 4 / 19.30 h
Sala Laya



Ana y los lobos

CARLOS SAURA, 1973. Int.: Geraldine Chaplin, Fernando Fernán Gómez, José María Prada, José Vivó, Rafaela Aparicio, Marisa Porcel. Espanya. VE. 100'. 35mm.

Una institutriu nord-americana entra a treballar a la casa d'una família espanyola de classe alta. La mentalitat de la noia topa amb la de la mare possessiva i la dels seus tres fills: un militar autoritari, un obsès sexual i un místic. Fernán Gómez interpreta, un anacoreta que viu a una cova. "Volia fer un film representant les tres grans forces, els tres grans tabús del cinema espanyol: la política, la religió i el sexe" (Carlos Saura). El 1979 el mateix Saura va reprendre escenari i personatges a *Mamá cumple 100 años*.

Dimecres 5 / 16.30 h
Sala Laya



El anacoreta

JUAN ESTELRICH, 1976. Int.: Fernando Fernán Gómez, Mantine Andó, José María Mompín, Charo Soriano, Claude Dauphin. Espanya. VE. 104'. 35mm.

"Una comèdia dramàtica en la qual conflueixen de manera curiosa i suggestiva el món de Fernán Gómez i de Berlanga (misogínia, solitud, pessimisme, erotisme, parella, família, mort, distorsió grotesca...) a càrrec d'un tercer com a director. Dirigeix Juan Estelrich, produeix Alfredo Matas, actua Pedro Beltrán i escriu el guió Rafael Azcona, tots ells col·laboradors d'ambdós cineastes. Fernando Fernán Gómez, el protagonista, va ser l'autor del pròleg de l'edició del llibre del guió, al qual seguien unes notes escrites per Luis G. Berlanga" (Manuel Hidalgo).



Grandeur nature Tamaño natural

LUIS GARCÍA BERLANGA, 1973. Int.: Michel Piccoli, Rada Rassimov, Valentine Tessier, Queta Claver, Manuel Alexandre. Itàlia-França-Espanya. VE. 94'. 35mm.

Un dentista parisenc, avorrit de la seva vida matrimonial, compra una nina inflable, amb la qual mantindrà una estreta relació que l'allunyarà de tot-hom i amb la qual compartirà les seves obsessions i descarregarà les seves neurosis. A poc a poc la inamovible feminitat de la nina anirà imposant la seva presència inquietant i muda. És un film intimista de ressons ferrierians i buñuelians que s'allunya de l'obra coral del seu autor. Aquest drama, molt més cruel i profund del que sembla, es converteix en un retrat patètic i comunicació sexual.

Dimecres 5 / 17.00 h
Sala Chomón



Feroz

MANUEL GUTIÉRREZ ARAGÓN, 1983. Int.: Fernando Fernán Gómez, Frédéric de Pasquale, Javier García, Elene Lizarralde. Espanya. VE. 112'. 35mm.

Un noi de costums estranys es transforma en os. Un psicòleg el recull i amb l'ajut d'una pianista es dedica a reeducar-lo. Un conte fantàstic amb un tractament de la imatge hiperrealista "dissenyat com una veritable faula en què, com ja va fer Resnais a *Mon oncle d'Amérique* i a diferència de la literatura infantil, no són els animals els qui adquireixen comportaments humans sinó a l'inrevés" (Esteve Riambau).

Dijous 6 / 16.30 h
Sala Laya



Dijous 6 / 20.00 h
Sala Chomón



Divendres 7 / 17.00 h
Sala Chomón



La escopeta nacional

LUIS GARCÍA BERLANGA, 1978. Int.: José Sazatornill "Saza", Mónica Randall, José Luis López Vazquez, Luis Escobar, Amparo Soler Leal. Espanya. VE. 95'. DCP.

Un empresari català paga una cacera a la finca del marquès de Leguineche per a gent influent del règim amb la intenció que s'aprovi una norma que obligui a totes les cases l'ús dels porters automàtics que ell fabrica i dels quals té l'exclusiva. És la primera part d'una trilogia que es completa amb *Patrimoni nacional* i *Nacional III*, totes amb Rafael Azcona com a coguionista. L'estil més àcrata, corrosiu, faller i un xic misogin de Berlanga es fa patent en aquesta comèdia coral en la qual el costumisme es barreja amb l'esperpent, i en què l'humor i la ironia actuen com a bisturís que disseccionen els hàbits de les famílies polítiques dirigents del règim franquista. "Una de les síntesis més jocosos de les mentalitats del vell règim, que no és clar que s'hagin mort del tot" (Luis Urbez).

El extraño viaje

FERNANDO FERNÁN GÓMEZ, 1964. Int.: Carlos Larrañaga, Lina Canalejas, Tota Alba, Rafaela Aparicio, Sara Lezana, Jesús Franco. Espanya. VE. 92'. DCP.

Un fet real conegut com el crim de Mazarrón va inspirar una de les pel·lícules més insòlites del cinema espanyol, i amb la qual Fernando Fernán Gómez, a partir d'una idea de Luis G. Berlanga, amb guió de Pedro Beltrán, conrea l'humor negre que després va ser més habitual en el seu cinema. Uns personatges una mica grotescos i unes situacions impensables en el cinema de l'època (per exemple, la relació de fetixisme que mantenien els personatges interpretats per Carlos Larrañaga i Tota Alba) la van convertir en un títol maleït amb una difusió restringida.

El espíritu de la colmena

VÍCTOR ERICE, 1973. Int.: Ana Torrent, Fernando Fernán Gómez, Teresa Gimpera, Isabel Tellería, Laly Soldevila, Miguel Picazo. Espanya. VE. 97'. DCP.

Combinant temes com el mite de Frankenstein, l'ambient de la postguerra i el món de la infància, Erice, en el seu primer llargmetratge, va donar forma a una de les pel·lícules bàsiques del cinema espanyol. El tractament de l'espai, els silencis i la llum –una creativa aportació del desaparegut Luis Cuadrado– és superb. Fernán Gómez aporta la imatge de l'intel·lectual republicà derrotat.

Moros y cristianos

LUIS GARCÍA BERLANGA, 1987. Int.: Fernando Fernán Gómez, Verónica Forqué, Agustín González, Rosa María Sardà. Espanya. VE. 116'. DCP.

Una família de torroners de Xixona, davant la competència desigual de les grans empreses, decideix anar a Madrid per promocionar els seus productes en una fira gastronòmica. Azcona torna a signar un guió, que va reunir els millors còmics del moment. "En aquest film els protagonistes són entranyables des del principi. Potser amb el temps estic perdent agressivitat, però el cert és que a *Moros y cristianos* no hi ha crueltat envers ningú, només una ironia subtil envers els excessos dels venedors d'imatge. La relació entre víctimes i botxins que sempre es dona en els meus films, aquí s'unifica. Les víctimes assumeixen el seu paper i canvien alegrement la seva identitat en funció dels botxins. I aquests, al seu torn, renuncien a tot per tal d'aconseguir les seves ambicions. Com a la vida mateixa" (Luis G. Berlanga).



Divendres 7 / 20.00 h
Sala Chomón



Dissabte 8 / 16.30 h
Sala Chomón



Dissabte 8 / 19.30 h

Sala Laya



Diumenge 9 / 16.30 h

Sala Chomón



El viaje a ninguna parte

FERNANDO FERNÁN GÓMEZ, 1986. Int.: José Sacristán, Laura del Sol, Fernando Fernán Gómez, Juan Diego, María Luisa Ponte. Espanya. VE. 140'. 35mm.

“El cinema pot ser anticinema i les memòries, antimemòries. Com aquestes de Fernán Gómez. El doble viatge en el qual ens embarca (primer en companyia dels còmics rodavons pels paisatges eixuts d’una Espanya famolenta i acarnissada, després pels somnis escapçats de Carlos Galván) constitueix la biografia en negatiu del seu creador. És com si demanés disculpes a tots els còmics anònims que no van conèixer mai l’èxit que ell va tenir la sort de gaudir. El cinema queda, en darrer terme, com el fast, la fanfàrria i la fantasia, suma esborronant de tantes nostàlgies inventades per un actor derrotat” (Carlos Reviriego). Fernán Gómez va obtenir els Goya a mil·lors film, direcció i guió i el Premi Sant Jordi.

La vaquilla

LUIS GARCÍA BERLANGA, 1985. Int.: Alfredo Landa, José Sacristán, Guillermo Montesinos, Santiago Ramos, Carles Velat. Espanya. VE. 122'. 35mm.

Durant la Guerra Civil Espanyola, en un front on no es dispara ni un tret des de fa dos anys, mentre els nacionals preparen les festes de la Mare de Déu d’agost, cinc combatents republicans intenten robar una vaqueta per, a part de menjar-se-la, desmoralitzar l’enemic. Procedent d’un guió censurat i anunciada en el seu moment com la pel·lícula més cara del cinema espanyol, *La vaquilla* –amb un repartiment espectacular, una coreografia magistral, i un final emblemàtic– recull l’essència del cinema de Berlanga. “Amb *La vaquilla* potser va ser la primera vegada que es va parlar de reconciliació en aquest país” (Luis G. Berlanga).

Belle Époque

FERNANDO TRUEBA, 1992. Int.: Fernando Fernán-Gómez, Ariadna Gil, Penélope Cruz, Maribel Verdú, Jorge Sanz. Portugal-França-Espanya. VE. 109'. 35mm.

És una comèdia coral que respira aires de llibertat i està ambientada a l’Espanya del 1931. Quan Trueba va recollir el segon Oscar per a una pel·lícula espanyola, va agrair la influència del “déu” Wilder. Del llarg repartiment d’actors destaca Fernando Fernán Gómez en el paper d’un republicà casat amb una cantant de sarsuela de qui té quatre filles, i que creu en l’amor lliure. “El meu personatge en aquesta pel·lícula no s’assembla gens a mi. Jo no podria viure apartat al camp, d’una manera extravagant, però en el fons austera, i enmig del desordre. Però crec que aquest personatge té unes característiques físiques i dramàtiques que es poden adaptar perfectament a mi. I així vaig interpretar el meu paper” (Fernando Fernán Gómez).



Diumenge 9 / 20.00 h

Sala Chomón



La revolució oblidada. Cinema iranià anterior a 1979



Finalitza aquest cicle comissariat per Ehsan Khoshbakht, cineasta i guionista londinenc d'origen iranià, i codirector del festival bolonyès II Cinema Ritrovato.

Filmfarsi

EHSAN KHOSHBAKHT, 2019. Iran. VOSC. 84'. Arxiu digital.

El 19 d'agost del 1978, centenars d'espectadors del cinema Rex d'Abadan (Iran) van ser assassinats per un incendi provocat. El drama va marcar un moment clau de la revolució iraniana i la fi d'una indústria cinematogràfica incipient que, des d'aleshores, pràcticament s'ha esborrat de la memòria col·lectiva. Les pel·lícules, sovint barroeres però molt populars –les quals un crític va anomenar irònicament *filmfarsi*–, amb personatges estereotipats, trames melodramàtiques, dones seductores i rutines de cant i ball campestres, proporcionaven una alternativa sensual a la imatge oficial de l'Iran difosa pel règim del xa a la televisió estatal. Aquest cinema comercial també va donar lloc a autors com Samuel Khachikian i els posteriors directors Masoud Kimiai i Abbas Kiarostami. Els films que van sobreviure a la revolució van sobreviure gràcies a còpies il·legals en VHS, a partir de les quals Ehsan Khoshbakht ha recopilat una història fascinant de l'Iran entre el 1953 i el 1979.



Amb la col·laboració de



THE FILM FOUNDATION

WORLD CINEMA PROJECT

Diumenge 2 / 16.30 h
Sala Chomón



Diumenge 2 / 19.30 h
Sala Laya



Sessió doble

An shab ke barun amad

La nit que va ploure

KAMRAN SHIRDEL, 1967. Iran. VOSC. 35'. Arxiu digital.

El film tracta de reconstruir les veritables circumstàncies amb les quals va succeir un acte heroic segons el qual un noi va evitar el descarrilament d'un tren calant foc al seu abríc quan es va adonar que les fortes pluges havien soterrat les vies del ferrocarril. Aquest film va costar al cineasta la seva feina de funcionari i no es va projectar fins set anys després de la seva realització.

Ghazieh-e Shekl-e Aval, Ghazieh-e Shekl-e Dou Wom

Primer caso, segundo caso

ABBAS KIAROSTAMI, 1979. Iran. VOSE. 53'. DCP.



En una aula un alumne fa soroll amb el bolígraf cada cop que el professor es gira a la pissarra. El professor demana a la resta d'alumnes que anomenin el culpable i expulsa set alumnes que només podran tornar si delaten el noi. El film s'interromp quan Kiarostami mostra imatges de l'incident a pares d'alumnes i a polítics i artistes, tot llançant la pregunta de si els alumnes han de romandre junts o delatar el company. "El rodatge va començar poc abans de la revolució i Kiarostami el va continuar incloent-hi les opinions d'alguns membres del nou règim. Això va aportar una nova profunditat a la pel·lícula, convertint-la en un nou discurs sobre els dilemes clau de la revolució iraniana: traïció o camaraderia, valors morals o integritat del grup, drets humans o objectius ideològics? El destí dels entrevistats marcaria un paral·lelisme amb la naturalesa del film, ja que alguns d'ells van ser empresonats per les seves idees polítiques i almenys un va ser executat" (Ehsan Khoshbakht).



Sessió doble

Ritm Ritme

MANOUCHEH TAYYAB, 1971. Iran. SD. 9'. Arxiu digital.

Un documental experimental en el qual un percussionista toca el zarb o tombak. El ritme de les mans del músic es corresponen amb el de les imatges.

Dimarts 4 / 16.30 h
Sala Laya



Gaav La vaca

DARIUSH MEHRJUI, 1969. Int.: Ezzatolah Entezami, Ali Nassirian, Jamshid Mashayekhi, Khosrow Shojazadeh. Iran. VOSC. 105'. Blu-ray.

Un clàssic ineludible del cinema iranià i el primer film d'aquesta cinematografia que va captar l'atenció d'Occident. Basada en la novel·la de Gholam-Hossein Saidi, *Les ploraneres de Bayal*, va iniciar la Nova Onada Iraniana. El film, que gira entorn de la pèrdua, la inseguretat i la manca d'amistat verdadera, fa un retrat implacable i desesperat de la pobresa. Una història senzilla però plena d'al·legories i en la qual la vaca del títol simbolitza el petroli iranià. Va guanyar el premi FIPRESCI al Festival de Venècia.



Khesht va Ayeneh El maó i el mirall

EBRAHIM GOLESTAN, 1964. Int.: Taji Ahmadi, Zackaria Hashemi, Goli Bozorgmehr, Parviz Fanizadeh, Masoud Faghhi. Iran. VOSC. 131'. DCP.

Un taxista de Teheran troba un nadó als seients del darrere del cotxe. Quan fracassa en l'intent de trobar la mare, ha de decidir què fer amb el nen. "El títol del film l'he agafat en préstec d'un vers del poeta Farid al-Din Attar que diu: "El que els joves veuen al mirall, els vells ho veuen al maó rugós." La citació és un reflex de la duresa de la societat que retrata el film alhora que crida l'atenció sobre els detalls presents paral·lelament en una dimensió menys visible, portadora d'un significat aliè però tangible, i gairebé complementari, al que està succeint: com dos instruments musicals diferents que toquen notes i tons diferents, produint un so per ser escoltat o expressat" (Ebrahim Golestan).

Dimecres 5 / 19.30 h
Sala Laya

The restoration of Brick and Mirror has been jointly promoted by Ecran Noir Productions and Fondazione Cineteca di Bologna under the aegis and supervision of Ebrahim Golestan. Restoration works have been carried out at L'Immagine Ritrovata laboratory in Bologna, with funding provided by Fereydown Firouz / Ecran Noir productions and Fondazione Cineteca di Bologna.

Dijous 6 / 19.30 h
Sala Laya



Sessió doble

Ganjine-haye gohar

Les joies de la corona d'Iran

EBRAHIM GOLESTAN, 1966. Iran. VOSC. 14'. DCP.

Quan el Ministeri de Cultura del període del xa va demanar a Ebrahim Golestan un documental sobre les joies de la corona d'Iran, no esperava una dura acusació contra la política del règim. Projectem la versió íntegra d'aquest film d'avantguarda censurat i invisible durant gairebé cinquanta-cinc anys.

Shatranje bad Escacs del vent

MOHAMMAD REZA ASLANI, 1976. Int.: Shohreh Aghdashloo, Shahram Golchin, Mohamad Ali Keshavarz, Fakhri Khorvash. Iran. VOSC. 93'. DCP.

L'herència que rep una noia paralítica origina lluites acarnissades entre la seva família. Després de ser projectada de manera desastrosa en el festival de cinema de Teheran l'any 1976, *Escacs del vent* va romandre en l'oblit fins que l'any 2000 va ser redescoberta per un grup de crítics i de cinèfils, que la van classificar com una de les obres mestres perdudes del cinema iranià. "Una pel·lícula singular en la qual conflueixen l'estètica de Visconti i la de Bresson. La influència de la pintura es troba a cada pla i el guió pulcre juga amb múltiples girs argumentals" (Gita Aslani).



Restored by Cineteca di Bologna at L'Immagine Ritrovata and The Film Foundation's World Cinema Project. Funding provided by the Hobson / Lucas Family Foundation, in collaboration with Mohammad Reza Aslani

Gavaznha El cèrvol

MASUD KIMIAI, 1974. Int.: Behrouz Vossoughi, Ali Akbar Mahdaviyar, Fahimeh Amouzandeh, Garshasb Raoufi, Enayat Bakhschi. Iran. VOSC. 127'. DCP.

Un thriller entorn de l'honor i l'amistat que, malgrat ser un clàssic a l'Iran, és del tot desconegut a casa nostra. Recuperem la versió original i íntegra d'aquest film que amb la revolució islàmica va ser censurat i al qual es va canviar el final. La importància d'*El cèrvol* també és simbòlica, ja que era el film que s'estava projectant quan els revolucionaris van cremar el cinema Rex d'Abadan el 1978 i on van morir centenars de persones. El director Masud Kimiai, considerat el Sam Peckinpah iranià, va introduir el drama d'acció a l'Iran i encara roman actiu professionalment, però cap dels seus films no ha tingut l'impacte de les seves obres prerrevolucionàries.

Ragbar Aiguat

BAHRAM BEIZAI, 1972. Int.: Parviz Fanizadeh, Mohamad Ali Keshavarz, Jamshid Layegh, Parvaneh Massoumi, Rogheyyeh Chehreh-Azad. Iran. VOSC. 120'. DCP.

Un professor és destinat a la zona pobra del sud de Teheran. L'endemà d'expulsar un alumne per la seva mala conducta, rep la visita de la germana d'aquest per demanar-li explicacions. Beizai copsa amb realisme i humor l'entorn que retrata, en el qual els compromisos i els problemes socials sovint s'interposen entre les persones i els seus somnis. El film dona veu a la dona protagonista, que fins i tot pot escollir pretendent, un fet inusual en el cinema iranià d'abans i de després de la revolució.



Divendres 7 / 16.30 h
Sala Laya



Dissabte 8 / 20.00 h
Sala Chomón

Restored in 2011 by The World Cinema Foundation at Cineteca di Bologna / L'Immagine Ritrovata in collaboration with Bahram Beizaie. Restoration funding provided by Doha Film Institute.



Diumenge 9 / 19.30 h

Sala Laya



The film was restored by
Fondazione Cineteca di Bologna
and Ecran Noir productions,
in collaboration with Ebrahim
Golestan. Additional support
was generously provided by
Genoma Films and Mahrokh
Eshaghian. Restoration work
was carried out at L'Immagine
Ritrovata Laboratory in 2019.



Sessió doble

Khaneh siah ast *La casa és negra*

FORUGH FARROKHZAD, 1963. Iran. VOSC. 22'. DCP.

“Per a la seva primera pel·lícula, Forugh Farrokhzad va anar directe al més difícil de mirar: la lepra, els leprosos. I si mancava una mirada de dona, si sempre manca una mirada de dona per establir la distància justa amb el sofriment i la lletjor, sense complaença i sense autocompassió, la seva mirada va transformar encara més el seu tema i, eludint l'abominable trampa del símbol, va aconseguir unir, per addició de veritat, aquesta lepra a totes les lepres del món” (Chris Marker).

Yek Etefagh sadeh *Un simple esdeveniment*

SOHRAB SHAHID SALESS, 1973. Int.: Hibibollah Safarian, Mohammed Zamani, Anne Mohammad Tarikhi, Hedayatullah Navid. Iran. VOSC. 80'. 35mm

“Uns dies a la vida d'un nen de la costa del mar Caspi. A l'escola es queda endarrerit respecte dels seus companys i gairebé és expulsat. A més, ajuda el seu pare a pescar il·legalment mentre la salut de la seva mare es deteriora. *L'opera prima* de Sohrab Shahid Saless es va realitzar de manera clandestina amb el pressupost i l'equip que un organisme governamental li va assignar per fer un curtmetratge. Els personatges de la pel·lícula, misteriosament silenciosos i buits, estan aparentment desproveïts de sentiment i, així i tot, són capaços de causar un impacte emocional enorme” (Ehsan Khoshbakht).



Sessions especials



Dissabte 1 / 19.30 h
Sala Laya

Dimarts 4 / 20.00 h
Sala Chomón

Un musical per començar l'any

In the Heights *En un barrio de Nueva York*

JON M. CHU, 2021. Int.: Anthony Ramos, Corey Hawkins, Melissa Barrera, Leslie Grace, Jimmy Smits, Gregory Diaz IV, Stephanie Beatriz. EUA. VOSE. 143'. DCP.

L'adaptació del musical de Broadway de Lin-Manuel Miranda és un espectacle fresc, acolorit, vibrant i de sang calenta, pensat per gaudir a la pantalla gran. Una història coral farcida de veus i ritmes que es despleguen amb energia encomanadissa per la geografia de Washington Heights, un barri de Nova York habitat per immigrants llatinoamericans plens de positivisme i força malgrat que el somni americà els quedi lluny. El musical, amb coreografies i homenatges als clàssics del gènere, integra estils com el rap, la salsa, la rumba o el soul.



Stromboli, una adaptació de Solitud?

Les grans similituds entre la novel·la *Solitud* i el film *Stromboli*, van induir la filòloga Rosa Delor a pensar en Víctor Català (Caterina Albert) com l'escriptora no reconeguda al darrere de l'obra mestra de Rossellini. Les coincidències argumentals i descriptives són més que evidents, tal com exposa la conferència teatral de Núria Casado Gual, *Solitud a Stromboli. Somnis, signes i símbols*, inspirat en l'estudi de Delor.

Stromboli, terra di Dio

Stromboli, tierra de Dios

ROBERTO ROSSELLINI, 1949. Int.: Ingrid Bergman, Mario Vitale, Renzo Cesana, Mario Sponza. Itàlia-EUA. VOSE. 106'. DCP.

Per tal de poder-se escapar d'un camp de concentració, una dona desesperada accepta casar-se amb un pescador de l'illa de Stromboli. Però escapar d'una presó la porta directament a una altra. Aquest film va ser el punt de partida de la relació de parella entre Rossellini i Bergman, i va esdevenir una metàfora de la situació per la qual passava l'actriu sueca, que, a causa d'aquesta relació extramatrimonial, va ser vetada per la conservadora societat americana d'aleshores. L'actriu va haver d'esperar uns quants anys abans que l'Acadèmia de Hollywood l'acceptés de nou.



Dijous 20 / 17.00 h
Sala Chomón

Diumenge 23 /
20.00 h
Sala Chomón



Dijous 20 / 20.00 h
Sala Laya



Peça teatral

Solitud a Stromboli. Somnis, signes i símbols

Direcció: IMMA COLOMER. Dramatúrgia: Núria Casado Gual. Intèrpret: Fina Rius. 65'

Monòleg sobre la novel·la *Solitud* de Víctor Català i la pel·lícula *Stromboli* de Roberto Rossellini. La peça, que utilitza el format 'una conferència', està inspirada en un text acadèmic de la filòloga Rosa Delor, i l'ha adaptat al teatre la dramaturga Núria Casado Gual, sota la direcció d'Imma Colomer. La Dra. Nela Simari, una distingida experta en literatura comparada, ofereix una peculiar «conferència inaugural» entorn de la influència de Víctor Català sobre l'aclamat director italià Roberto Rossellini. La seva lliçó magistral no només ens endinsa en els universos paral·lels de *Solitud* i *Stromboli*, sinó que, més, ens convida a reflexionar sobre el concepte d'autoria, el mateix fet creatiu, i sobretot, sobre qui surt a la llum i qui roman a l'ombra en el complex relat de la història.

Dimarts 25 / 19.30 h
Sala Laya



Amb la col·laboració de



Exposició Donar cabuda. Perejaume

Maniobra

PEREJAUME, 2014. Catalunya. VOSE. 79'

Visita guiada de l'autor per l'exposició *Maniobra de Perejaume* en què es planteja una narració d'obres i documents que procura ressituar una certa avantguarda arcaïtzant que es dona a Catalunya com a resultat d'una tensió entre l'acadèmia moderna i el substrat d'una territorialitat barroca: fèrtil, callada i resistent.

👤 *Acompanyament a càrrec de Perejaume, Pepe Serra (director del MNAC) i Victòria Cirlet (catedràtica de filologia romànica).*

Les estrenes de la Filmoteca

Lunes o martes nunca domingo

MARUVILEONETT VILLAQUIRAN, JAVIER MARTINTERESO, 2019. Int.: Marian Valero, Moyra Àngeles, Asdrúbal Meléndez, Juvel Vielma. Veneçuela. VE. 119'. DCP.

Gregoria és una jove camperola dels Andes veneçolans, Lucía és una noia frívola de ciutat de mitjana edat. Obligades per les circumstàncies han de viatjar juntes per arribar a les seves respectives destinacions. L'una va a descobrir el passat, l'altra va a descobrir el seu present. Totes dues descobreixen la importància de l'amor.

👤 *Presentació a càrrec de Maruvi Leonett Villaquiran i Javier Martintereso Calvo.*

Dimecres 26 / 19.30 h
Sala Laya



30 anys de la Guerra dels Balcans

Teret *La carga*

OGNJEN GLAVONIC, 2018. Int.: Leon Lucev, Pavle Cemerikic, Tamara Krcunovic, Ivan Lucev, Igor Bencina. Qatar-Sèrbia-Croàcia-Iran-França. VOSE. 98'. DCP.

Durant el bombardeig de Sèrbia fet per les forces de l'OTAN el 1999, un camioner rep l'encàrrec de transportar una càrrega misteriosa des de Kosovo fins a Belgrad, a través d'un territori desconegut per ell, inhòspit i perillós, en un país devastat per la guerra.

👤 *Presentació a càrrec de Stefan Ivancic (productor).*



Dijous 27 / 20.00 h
Sala Chomón

Dies curts



Los muertitos,
Isabel Herguera, 1994

Programació

De gener a juny,
el penúltim
divendres de
cada mes.

Amb la col·laboració de



Divendres 21 / 19.30 h
Sala Laya



Aquest 2022, seguim amb la proposta *Dies curts*, l'espai de la Filmoteca dedicat al curtmetratge i a les cinematografies més properes. Atores i autors poc presents als circuits majoritaris d'exhibició ens acompanyen cada mes per presentar una selecció de la seva obra i compartir els processos de creació.

El 2022, la proposta inclourà sessions dedicades a Stanley Sunday (David Domingo), Maddi Barber, Julio Lamaña i Ricardo Perea, Flor Aliberti, Isabel Herguera i el grup de joves del taller "Vivim el barri", que ens acompanyaran en una sessió especial emmarcada en el desè aniversari de la Filmoteca al barri del Raval de Barcelona.

El cicle està programat en sintonia amb els Serveis Educatius de la Filmoteca per tal d'acostar el treball i la cinematografia locals als centres educatius del barri del Raval de Barcelona, amb qui es fa una tasca de mediació, així com amb les escoles de cinema i universitats amb les quals col·laborem habitualment a través de l'Aula de Cinema. De gener a juny, el penúltim divendres de cada mes.

Stanley Sunday (David Domingo)

Stanley Sunday (David Domingo) és, una de les figures més importants de l'underground d'aquest país. Artista visual polifacètic, té una llarga trajectòria en el cinema d'entreteniment. I és que veure les seves pel·lícules és sempre una festa, una celebració, un viatge esbojarrat. Des de curtmetratges experimentals fins a videoclips d'artistes com Hidrogenesse, Javiera Mena o Fangoria, Stanley Sunday sempre està del costat de la diversió. Amb el guiatge de

grans referents de la cultura popular, aquest cineasta ens porta a llocs fantàstics, a vegades foscos i sempre plens d'una estranya quotidianitat. Des de la filmació amb súper-8 als programes d'animació més actuals, el cineasta valencià no deixa de mutar i barrejar universos dispersos. Ens pot regalar tant una projecció de cinema analògic amb performance com les interessants i divertides publicacions del seu compte d'Instagram (@stanley.sunday) o els seus llargmetratges fets entre amics com *Stop*, la seva darrera col·laboració amb el grup de música barceloní, Doble Pletina.



Sessió de curtmetratges

Súper 8

STANLEY SUNDAY, 1996. Color. Súper 8. So magnètic. 7'

Oda al súper 8.

La mansión acelerada

STANLEY SUNDAY, 1997. B/N. Súper 8. So magnètic. 10'

Un remake de *L'hotel elèctric* i *Risky Business*.

Película sudorosa I

STANLEY SUNDAY, 2009. Color i B/N. Súper 8. So magnètic. 11'

Una epopeia sense precedents.

Disney Highlights Attractions n° 1

STANLEY SUNDAY, 2009. Color i B/N. Súper 8. 5'

Les meravelles del món vistes a través dels ulls d'un gat.

Pel·lícula sorpresa

Sound of the Sun

STANLEY SUNDAY, 2011. Color. 16mm. 5'. DCP.

Pel·lícula estival.

Junto y revuelto

STANLEY SUNDAY, 2017. 17'. DCP.

 Presentació i diàleg amb Stanley Sunday.

Per amor a les Arts

Dimarts 4 / 17.00 h

Sala Chomón

Divendres 7 / 19.30 h

Sala Laya



Dimarts 11 / 17.00 h

Sala Chomón

Dimecres 12 / 19.30 h

Sala Laya

Col·labora:



Coorganitzador:



Kanya Ya Ma Kan, Beyrouth

Érase una vez en Beirut

JOCELYN SAAB, 1995. Int.: Emile Accar, Pierre Chamassian, Abou El Abed, Khaled El Sayed. Liban-França-Argentina-Alemanya. VOSE. 104'. Arxiu digital.

Dues noies libaneses de la generació de la guerra coneixen un vell cinèfil que les introdueix al Beirut del cinema: a través d'imatges d'arxiu i films de ficció nacionals i internacionals, viatjaren per la història fascinant d'una ciutat complexa, dibuixada entre ficció i realitat, passat i present, memòria i trauma. Jocelyn Saab va dedicar el film al centenari del cinema i a la fundació de la Filmoteca Libanesa.

🕒 **Presentació a càrrec de Juan Soto**
(cineasta) el dimarts 4.

Cos a l'aire, peus al terra

NÚRIA FONT, 2013. Catalunya. VC. 53'. Arxiu digital.

Imatges i converses reunides al llarg de més de vint anys de col·laboració amb Maria Muñoz i Pep Ramis construeixen aquesta mirada a l'obra escènica i la manera de viure i treballar de la companyia Mal Pelo.

🕒 **Presentació a càrrec de Maria Muñoz, Pep Ramis i Àngels Margarit** (directora del Mercat de les Flors) el dimarts 11.



Exit Through the Gift Shop

BANKSY, 2010. Gran Bretanya. VOSE. 87'. DCP.

Banksy, l'artista anònim més conegut del món, dirigeix aquest documental que encara ningú no ha pogut esbrinar si es tracta d'una broma. El film gira al voltant de Thierry Guetta, un francès que viu a Los Angeles i que ho enregistra tot amb la seva càmera fins que es va introduint en el món de l'art urbà i arriba a conèixer Banksy. En aquest moment Guetta passa a ser-ne el protagonista i Banksy el director del film. Com indica el títol (*Sortida per la botiga de regals*), el film és una reflexió plena d'humor i ironia sobre el mercantilisme de l'art i tot allò que hi ha de fals en aquell món. Dins el marc de l'exposició dedicada al cèlebre i misteriós artista Banksy programada pel Disseny Hub Barcelona.

🕒 **Presentació a càrrec de Ricard Mas**
(historiador i crític d'art) el dimarts 18.

Lemebel

JOANNA REPOSI GARIBALDI, 2019. Xile. VE. 96'. Arxiu digital.

Comiat assaig de l'escriptor, artista visual i pioner del moviment queer a l'Amèrica Llatina Pedro Lemebel, qui va sacsejar la conservadora societat xilena sota la dictadura de Pinochet a finals dels anys vuitanta reivindicant la seva homosexualitat i condició subalterna. Una revolta estètica i política travessada pel cos, el foc i la sang. En relació amb la proposta *Fuego Fuego* de Manuela Infante per al TNC.

🕒 **Presentació a càrrec d'Héctor Morales Betancourt**
(actor) el dimarts 25.



Dimarts 18 / 17.00 h

Sala Chomón

Dissabte 22 / 19.30 h

Sala Laya



Col·labora:



Dimarts 25 / 17.00 h

Sala Chomón

Diumenge 30 / 19.30 h

Sala Laya

Col·labora:



AULA DE CINEMA

2021/2022

Dimecres 5 / 20.00 h
Sala Chomón



Dijous 6 / 17.00 h
Sala Chomón



Dimecres 12 / 17.00 h
Sala Chomón

Diumenge 16 / 20.00 h
Sala Chomón



Filmar sota l'ocupació

Remorques Remolcadores

JEAN GRÉMILLON, 1941. Int.: Jean Gabin, Madeleine Renaud, Michèle Morgan, Charles Blavette, Jean Marchat, Nane Germon, Jean Dasté. França. VOSE. 91'. DCP.

Per Miguel Marías, “la visió complexa, veritablement dialèctica, de la realitat, fa de Grémillon un autor excepcional”, especialment en un dels contextos més controvertits de la França contemporània. El 1941, en plena ocupació nazi, finalitza *Remorques*, amb diàlegs de Jacques Prévert.

Edgar G. Ulmer, mestre de la sèrie B

Detour

EDGAR G. ULMER, 1946. Int.: Tom Neal, Ann Savage, Claudia Drake, Esther Howard, Pat Gleason, Edmund MacDonald, Tim Ryan. EUA. VOSE. 68'. DCP.

“Si l'expressió del mestre de la sèrie B sembla una mica gastada, Ulmer l'encarna i mereix que la seguim utilitzant: rapidesa en l'execució, absència d'afectació, habilitat en tots els gèneres, artista sense superrego autoral, la qual cosa confereix al seu estil una honestat brutal, l'agudes a d'aquell qui no té temps d'anunciar els seus efectes” (Murielle Joudet).

Cinema clàssic japonès

Yama no oto La voz de la montaña

MIKIO NARUSE, 1954. Int.: Setsuko Hara, So Yamamura, Ken Uehara, Yoko Sugi, Teruko Nagaoka, Chieko Nakakita, Rieko Sumi. Japó. VOSE. 94'. 35mm.

Cineasta associat al gènere *shomin-geki* (dramas que exploren la vida de la gent corrent), Mikio Naruse dirigeix l'actriu més emblemàtica del cinema clàssic japonès, Setsuko Hara, en l'adaptació, tranquil·la i dolorosa a la vegada, d'una novel·la de Yasunari Kawabata.

👤 *Anàlisi i debat posterior a càrrec de Luis Aller (Bande à Part) el dimecres 12.*

Rogosin i el New American Cinema

On the Bowery A Bowery

LIONEL ROGOSIN, 1957. EUA. VOSE. 67'. DCP.

Pioner del New American Cinema, Lionel Rogosin ofereix un retrat humanista de l'Amèrica “real” –proscrita de les produccions comercials–, en què combina el dispositiu propi del cinema documental amb l'elaboració ficcional. Durant tres dies segueix les vides de dos dels habitants de Bowery, el barri dels rodamins de Nova York.

👤 *Anàlisi i debat posterior a càrrec de Juanjo Caballero (UB) el dimecres 19.*

El món de Bollywood

Pyaasa La set eterna

GURU DUTT, 1957. Int.: Guru Dutt, Waheeda Rehman, Mala Sinha, Johnny Walker, Rehman, Kumkum, Leela Mishra, Shyam. Índia. VOSE. 143'. DCP.

Pyaasa representa una de les fites més significatives del cinema comercial, musical i popular mai realitzat a l'Índia. Mitjançant un romanticisme exacerbat i una mirada desencantada envers la societat, Guru Dutt articula la història d'un poeta incomprès que vol fer poesia sobre el sofriment humà, mentre que els editors prefereixen les obres superficials, i que veu com els seus poemes són venuts a pes pel seu germà.

👤 *Anàlisi i debat posterior a càrrec de Ramon Faura (ELISAVA) el dimecres 26.*



Dimecres 19 / 17.00 h
Sala Chomón

Diumenge 23 / 19.30 h
Sala Laya



Dimecres 26 / 17.00 h
Sala Chomón

Diumenge 30 / 16.30 h
Sala Chomón



Històries de Filoteca

Dimarts 11 / 19.30 h

Sala Laya

Dijous 13 / 17.00 h

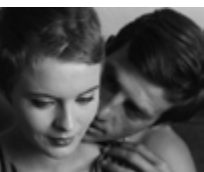
Sala Chomón

IN MEMORIAM: JEAN-PAUL BELMONDO

À bout de souffle *Al final de la escapada*

JEAN-LUC GODARD, 1960. Int.: Jean-Paul Belmondo, Jean Seberg, Daniel Boulanger, Henri-Jacques Huet, Claude Mansard. França. VOSE. 90'. 35mm.

Un delinqüent buscat per la policia troba refugi a la casa parisenca d'una noia americana. Amb argument de Truffaut. Comptant amb la valuosa col·laboració del càmera Raoul Coutard, el film va edificar un univers plàstic completament original, basat en la limitació. La càmera en mà, la fotografia dura, la il·luminació deficient, el trencament de la continuïtat, el rodatge en exteriors o interiors prestats per amics, mirades a la càmera, tots aquests i molts altres van ser ingredients que contradien la gramàtica convencional i als quals el talent de Godard va saber convertir en símbols d'un nou llenguatge. El film, amb una de les parelles més carismàtiques del setè art, és, també, un homenatge al cinema negre nord-americà que, gràcies a la seva frescor i llibertat iconoclasta, va transformar i renovar el cinema mundial. Belmondo hi encarna un "voyou", un electró lliure que emprèn camins equivocats en el que voldria ser una recerca de la llibertat.



Classe tous risques *A tot risc*

CLAUDE SAUTET, 1960. Int.: Lino Ventura, Sandra Milo, Jean-Paul Belmondo, Marcel Dalio, Jacques Dacqmine, Michel Ardant. Itàlia-França. VOSC. 103'. DCP.

Basada en la novel·la homònima amb elements autobiogràfics de José Giovanni (*Le trou*), és un polar magnífic protagonitzat per dues de les grans estrelles del gènere: Jean-Paul Belmondo i Lino Ventura. Estrenada el mateix any que *Al final de la escapada*, és, com aquella, una història fatalista i romàntica protagonitzada per un criminal perseguit en l'ocàs de la seva carrera. Una petita joia del cinema francès que en la seva estrena va passar desapercebuda per a tothom menys per a un jove crític anomenat Bertrand Tavernier.

L'homme de Rio *L'home de Rio*

PHILIPPE DE BROCA, 1964. Int.: Jean-Paul Belmondo, Françoise Dorléac, Jean Servais, Roger Dumas, Adolfo Celi, Simone Renant. Itàlia-França. VOSC. 112'. DCP.

Una comèdia d'aventures feta a mida del seu protagonista. Hitchcock, James Bond i, sobretot, els còmics de Tintín són les principals fonts d'inspiració d'aquest film farcit d'acció i misteri, que exemplifica el bo i millor de l'etapa més popular i comercial de Jean-Paul Belmondo, el qual, com era habitual en ell, prescindeix dels especialistes a l'hora de protagonitzar les escenes més perilloses. El film compta amb l'admiració de personalitats tan dispars com Spielberg i Roland Barthes.



Dijous 13 / 16.30 h

Sala Laya

Divendres 14 / 20.00 h

Sala Chomón



Dijous 13 / 20.00 h

Sala Chomón

Diumenge 16 / 19.30 h

Sala Laya



Dimarts 18 / 20.00 h
Sala Chomón

Dimecres 19 / 16.30 h
Sala Laya



Stavisky...

ALAIN RESNAIS, 1974. Int.: Jean-Paul Belmondo, Charles Boyer, François Périer, Anny Duperey, Michael Lonsdale, Roberto Bisacco. Itàlia-França. VOSC. 114'. DCP.

A la França de la Tercera República, una estafa de bons falsos va estar a punt de posar fi al règim del 1934. Però a Resnais li interessa molt més el personatge –encarnat per un carismàtic i penques Belmondo– que el fet social i polític, malgrat la mà de Jorge Semprún. L'actor Jean-Paul Belmondo també va exercir com a productor en aquest film, del qual esperava una millor acollida i que el va empènyer a escollir, d'aleshores endavant, projectes més comercials. El film també va significar la primera banda sonora de Stephen Sondheim, el gran mestre del teatre musical que va revolucionar Broadway, que ens va deixar el passat mes de novembre.

Divendres 28 / 19.30 h
Sala Laya

Diumenge 30 / 20.00 h
Sala Chomón



IN MEMORIAM: MIKIS THEODORAKIS

Alexis Zorba Zorba, el grec

MICHAEL CACOYANNIS, 1964. Int.: Anthony Quinn, Alan Bates, Irene Papas, Lila Kedrova, George Foundas. Grècia-EUA. VOSC. 146'. DCP.

És l'adaptació d'una novel·la de Nikos Kazantzakis que explica la història d'un escriptor anglès que arriba a Grècia per buscar-hi les seves arrels i fer-se càrrec d'una mina que havia pertangut al seu pare. Allà farà amistat amb el vell Zorba, un personatge que ja ha quedat com a emblemàtic dins de la carrera d'Anthony Quinn. Va obtenir tres Oscars: actriu secundària, fotografia i decoració en blanc i negre. Però, sens dubte, en la pel·lícula grega més popular de tots els temps, l'element que més ha transcendit ha estat la música de Theodorakis.

FilmoXica

Després de deu anys a la seu del Raval, la Filmoteca inicia una nova etapa en la qual es fa una atenció especial al públic familiar.

Apostem per traduir les tan estimades sessions de programació familiar a cicles trimestrals que acompanyaran grans i petits al llarg de les quatre estacions. Cada tres mesos proposarem un cicle amb cinema de tots els temps, de cultures i països diversos i relacionat amb moments i tradicions del calendari que ajudin el públic infantil a endinsar-se en el cinema i a comprendre'l en el seu vessant més artístic. Hi haurà sessions per a totes les edats, tallers, presentacions i concerts que faran de l'experiència d'anar al cinema quelcom especial.

El primer cicle "Contes, faules i poemes" es desenvoluparà entre el gener i el març del 2022.



Programació familiar

Cada dissabte i diumenge

Dissabtes i diumenges a les 17 h.

Entrada gratuïta amb el carnet FilmoXica.



FilmoXica



9

Diumenge,
17.00 h
Sala Laya

Snezhnaia koroleva 2. Snezhnyi korol

(+4 anys)

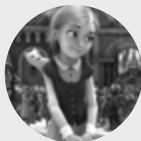
Orm al regne de la neu

A. TSITSILIN, 2014. Rússia. VC. 80'. DCP.

La reina de la neu ha estat derrotada, així que els trols viuen temps de pau i llibertat. L'Orm és un d'ells, però no gaudeix del reconeixement que mereix tot i haver estat clau en la derrota de la malvada reina.

15

Dissabte,
17.00 h
Sala Chomón



2

Diumenge,
17.00 h
Sala Laya

8

Dissabte
17.00 h
Sala Laya

Matilda (+6 anys)

DANNY DEVITO, 1995. Int.: Mara Wilson, Danny DeVito, Rhea Perlman, Pee Wee Herman. EUA. VOSC. 95'. DCP.

Matilda és una nena d'extrema intel·ligència i dotada de poders màgics, amb uns pares alienats per la televisió i que la internen en un col·legi horrible. Allà utilitzarà els poders per arreglar moltes coses. És l'adaptació d'una novel·la de Roald Dahl que DeVito defineix com "un conte per als nens, però explicat en clau d'humor negre".

16

Diumenge,
17.00 h
Sala Laya

23

Diumenge,
17.00 h
Sala Laya



Ernest et Célestine (+6 anys)

Ernest i Célestine

BENJAMIN RENNER, STÉPHANE AUBIER, VINCENT PATAR, 2012. Luxemburg-França-Bèlgica. VC. 80'. DCP.

El film, que s'inspira en l'obra de l'escriptora i il·lustradora belga Gabrielle Vincent, narra la història d'amistat entre un os i una ratolineteta molt desperta. És una història d'animació tradicional plena de poesia i tendresa que va ser candidata a l'Oscar al millor film d'animació.

Peter Rabbit (+6 anys)

WILL GLUCK, 2018. Int.: Domhnall Gleeson, Rose Byrne, Sam Neill, Bernardo Santos, Ty Hurley, Deborah Rock. EUA. VOSC. 95'. DCP.

Els sorprenents efectes visuals d'aquest film, que barreja imatges i personatges reals amb animals generats per ordinador, són el principal reclam d'aquesta adaptació del conte clàssic de Beatrix Potter, en el qual un conill rebel i molt trapella s'enfronta a un granger per tal de prendre el control de l'hort.



22

Dissabte,
17.00 h
Sala Laya

30

Diumenge,
17.00 h
Sala Laya

Programació familiar

Cada dissabte
i diumenge



29

Dissabte,
17.00 h
Sala Laya

Revolting Rhymes (+7 anys)

La revolta dels contes

JAKOB SCHUH, JAN LACHAUER, 2017. Gran Bretanya. VC. 60'. DCP

Adaptació d'un bestseller de Roald Dahl que recupera personatges i relats clàssics coneguts per tothom caggin-los i introduir-hi girs enginyosos, sorprenents i rabi-osamente actuals.

DISSABTE 01

16.30 | No hi ha sessió!

17.00 | No hi ha sessió!

19.30 | Un musical, per començar l'any
In the Heights
Jon M. Chu, 2021. VOSE. 143'. DCP.

20.00 | Berlanga i Fernán Gómez
El mundo sigue
Fernando Fernán Gómez, 1963. VE. 110'. 35mm.

DIUMENGE 02

16.30 | Cinema iranià prerrevolucionari
Filmfarsi
Ehsan Khoshbakht, 2019. VOSC. 84'. Arxiu digital.

17.00 | FilmoXica
Matilda
Danny DeVito, 1996. VOSC. 98'. DCP.

19.30 | Cinema iranià prerrevolucionari
An shab ke barun amad
La nit que va ploure
Kamran Shirdel, 1967. VOSC. 35'. Arxiu digital.

Ghazieh-e Shekl-e Aval, Ghazieh-e Shekl-e Dou Wom
Primer caso, segundo caso
Abbas Kiarostami, 1979. VOSE. 53'. DCP.

20.00 | Berlanga i Fernán Gómez
El verdugo
Luis García Berlanga, 1963. VE. 92'. 35mm.



16.30 | Cinema iranià prerrevolucionari
Ritm Ritme
Manouchehr Tayyab, 1971. SD. 9'. Arxiu digital.
Gaav La vaca
Dariush Mehrjui, 1969. VOSC. 105'. Blu-ray

17.00 | Per amor a les arts †
Kanya Ya Ma Kan, Beyrouth
Èrase una vez en Beirut
Jocelyn Saab, 1995. VOSE. 104'. Arxiu digital.

19.30 | Berlanga i Fernán Gómez
Ana y los lobos
Carlos Saura, 1973. VE. 100'. 35mm.

20.00 | Un musical, per començar l'any
In the Heights
En un barrio de Nueva York
Jon M. Chu, 2021. VOSE. 143'. DCP.



DIMECRES 05

16.30 | Berlanga i Fernán Gómez
El anacoreta
Juan Estelrich, 1976. VE. 104'. 35mm.

17.00 | Berlanga i Fernán Gómez
Grandeur nature *Tamaño natural*
Luis García Berlanga, 1973. VE. 93'. 35mm.

19.30 | Cinema iranià prerrevolucionari
Khesht va Ayeneh *El maó i el mirall*
Ebrahim Golestan, 1964. VOSC. 130'. DCP.

20.00 | Aula de cinema
Remorques Remolcadores
Jean Grémillon, 1941. VOSE. 91'. DCP.

DIJOUS 06

16.30 | Berlanga i Fernán Gómez
Feroz
Manuel Gutiérrez Aragón, 1983. VE. 115'. 35mm.

17.00 | Aula de cinema
Detour
Edgar G. Ulmer, 1946. VOSE. 68'. DCP.

19.30 | Cinema iranià prerrevolucionari
Ganjine-haye gohar
Les joies de la corona d'Iran
Ebrahim Golestan, 1966. VOSC. 14'. DCP.
Shatranje bad *Escacs del vent*
Mohammad Reza Aslani, 1976. VOSC. 93'. DCP.

20.00 | Berlanga i Fernán Gómez
La escopeta nacional
Luis García Berlanga, 1978. VE. 95'. DCP.

DIVENDRES 07

16.30 | Cinema iranià prerrevolucionari
Gavaznha *El cervol*
Masud Kimiai, 1974. VOSC. 127'. DCP.

17.00 | Berlanga i Fernán Gómez
El extrañio viaje
Fernando Fernán Gómez, 1964. VE. 92'. DCP.

19.30 | Per amor a les arts
Kanya Ya Ma Kan, Beyrouth
Èrase una vez en Beirut
Jocelyn Saab, 1995. VOSE. 104'. Arxiu digital.

20.00 | Berlanga i Fernán Gómez
El espíritu de la colmena
Victor Erice, 1973. VE. 97'. DCP.



DISSABTE 08



16.30 | Berlanga i Fernán Gómez
Moros y cristianos
Luis García Berlanga, 1987. VE. 92'. DCP.

17.00 | FilmoXica
Matilda
Danny DeVito, 1996. VOSC. 98'. DCP.

19.30 | Berlanga i Fernán Gómez
El viaje a ninguna parte
Fernando Fernán Gómez, 1986. VE. 134'. 35mm.

20.00 | Cinema iranià prerrevolucionari
Ragbar *Aiguat*
Bahram Beizai, 1972. VOSC. 120'. DCP.

DIUMENGE 09

16.30 | Berlanga i Fernán Gómez
La vaquilla
Luis García Berlanga, 1985. VE. 122'. 35mm.

17.00 | FilmoXica
Snezhnaia koroleva 2. Snezhnyi korol *Orm al regne de la neu*
Alexei Tsitsilin, 2014. VC. 80'. DCP.

19.30 | Cinema iranià prerrevolucionari
Khaneh siah ast *La casa és negra*
Forugh Farrokhzad, 1963. VOSC. 22'. DCP.
Yek Etefagh sadeh
Un simple esdeveniment
Sohrab Shahid Saless, 1973. VOSC. 80'. 35mm.

20.00 | Berlanga i Fernán Gómez
Belle Époque
Fernando Trueba, 1992. VE. 109'. 35mm.

DIMARTS 11

16.30 | Amos Gitai †
Conversa entre Amos Gitai i Esteve Riambau
Sessió gratuïta

17.00 | Per amor a les arts †
Cos a l'aire, peas al terra
Núria Font, 2013. VC. 53'. Arxiu digital.

19.30 | In memoriam: Jean-Paul Belmondo
À bout de souffle
Al final de la escapada
Jean-Luc Godard, 1960. VOSE. 90'. 35mm.

20.00 | Amos Gitai †
Laila in Haifa *Laila en Haifa*
Amos Gitai, 2020. VOSE. 99'. DCP.

DIMECRES 12

16.30 | Amos Gitai †
Bait Casa
Amos Gitai, 1980. VOSC. 51'

17.00 | Aula de cinema †
Yama no oto *La voz de la montaña*
Mikio Naruse, 1954. VOSE. 94'. 35mm.

19.30 | Per amor a les arts
Cos a l'aire, peas al terra
Núria Font, 2013. VC. 53'. Arxiu digital.

20.00 | Amos Gitai †
Carmel
Amos Gitai, 2009. VOSE. 92'. Arxiu digital.



DIJOUS 13

16.30 | In memoriam: Jean-Paul Belmondo
Classe tous risques *A tot risc*
Claude Sautet, 1960. VOSC. 103'. DCP.

17.00 | In memoriam: Jean-Paul Belmondo
À bout de souffle
Al final de la escapada
Jean-Luc Godard, 1960. VOSE. 90'. 35mm.

19.30 | Amos Gitai
Esther
Amos Gitai, 1985. VOSE. 97'. Arxiu digital.

20.00 | In memoriam: Jean-Paul Belmondo
L'Homme de Rio *L'home de Rio*
Philippe De Broca, 1964. VOSC. 112'. DCP.

DIVENDRES 14

16.30 | Dorsky i Hiler †
Ingreen
Nathaniel Dorsky, 1964. SD. 12'. 16mm.

A Fall Trip Home
Nathaniel Dorsky, 1964. SD. 11'. 16mm.
Summerwind
Nathaniel Dorsky, 1965. SD. 14'. 16mm.

Hours For Jerome Part 1 & 2
Nathaniel Dorsky, 1966-70/82. SD. 45'. 16mm.

17.00 | Amos Gitai
Berlin-Yerushalaim
Berlin-Jerusalén
Amos Gitai, 1989. VOSE. 89'. Arxiu digital.

19.30 | Dorsky i Hiler †
In the Stone House
Jerome Hiler, 2012. SD. 35'. 16mm.

New Shores
Jerome Hiler, 1987. SD. 35'. 16mm.
Bagatelle II
Jerome Hiler, 2016. SD. 20'. 16mm.

20.00 | In memoriam: Jean-Paul Belmondo
Classe tous risques *A tot risc*
Claude Sautet, 1960. VOSC. 103'. DCP.

DISSABTE 15

16.30 | Dorsky i Hiler †
Pneuma
Nathaniel Dorsky, 1983. SD. 28'. 16mm.

17 Reasons Why
Nathaniel Dorsky, 1987. SD. 20'. 16mm.
Alaya
Nathaniel Dorsky, 1987. SD. 28'. 16mm.

17.00 | FilmoXica
Snezhnaia koroleva
2. Snezhnyi korol
Orm al regne de la neu
Alexei Tsitsilin, 2014. VC. 80'. DCP.

19.30 | Dorsky i Hiler †
Triste
Nathaniel Dorsky, 1996. SD. 18'. 16mm.
Variations
Nathaniel Dorsky, 1998. SD. 24'. 16mm.
Arbor Vitae
Nathaniel Dorsky, 2000. SD. 28'. 16mm.

20.00 | Amos Gitai
Golem, l'Esprit de l'exil
Golem, el espíritu del exilio
Amos Gitai, 1991. VOSE. 105'. Arxiu digital.

DIUMENGE 16

16.30 | Amos Gitai
Laila in Haifa *Laila en Haifa*
Amos Gitai, 2020. VOSE. 99'. DCP.

17.00 | FilmoXica
Ernest et Célestine
Benjamin Renner, Stéphane Aubier, Vincent Patar, 2012. VC. 80'. DCP.

19.30 | In memoriam: Jean-Paul Belmondo
L'Homme de Rio
L'home de Rio
Philippe De Broca, 1964. VOSC. 112'. DCP.

20.00 | Aula de cinema
Yama no oto *La voz de la montaña*
Mikio Naruse, 1954. VOSE. 94'. 35mm.

DIMARTS 18

16.30 | Amos Gitai
Carmel
Amos Gitai, 2009. VOSE. 92'. Arxiu digital.

17.00 | Per amor a les arts †
Exit Through the Gift Shop
Banksy, 2010. VOSE. 87'. DCP.

19.30 | Amos Gitai
Devarim
Amos Gitai, 1995. VOSE. 110'. Arxiu digital.

20.00 | In memoriam: Jean-Paul Belmondo
Stavisky...
Alain Resnais, 1974. VOSC. 114'. DCP.

DIMECRES 19

16.30 | In memoriam: Jean-Paul Belmondo
Stavisky...
Alain Resnais, 1974. VOSC. 114'. DCP.

17.00 | Aula de cinema †
On the Bowery *A Bowery*
Lionel Rogosin, 1957. VOSC. 67'. DCP.

19.30 | Amos Gitai
Bait Casa
Amos Gitai, 1980. VOSC. 51'

20.00 | Imatges de perpetradors †
Aufschub Ajornament
Harun Farocki, 2007. Muda, amb rètols en català. 40'. DCP.



Sala Chomón

Sala Laya

🎵 Acompanyament musical
👤 Presència de convidats

SD. Sense diàlegs

VO. Versió original

VC. Versió catalana

VE. Versió espanyola

VOSC. Versió original amb subtítols en català

VOSE. Versió original amb subtítols en espanyol

Subtitulatge electrònic: 36CARACTERES

Informacions pràctiques

Canvis en la programació
Per causes justificades d'organització o tècniques es podran suspendre les sessions o alterar-ne les dates i els horaris. Recomanem consultar el web i els perfils a xarxes socials de la Filmoteca per a informació actualitzada.

Puntualitat i accessos
No es permetrà l'entrada a les sales de projecció un cop iniciada la sessió.

♿ **Persones discapacitades físiques**
Espais reservats per a persones discapacitades físiques a ambdues sales.

🚫 **Aliments i begudes**
No es permet menjar ni beure dins les sales de projecció.

🚫 **Gravacions i fotografies**
Està prohibit fer fotografies i gravacions dins les sales de projecció.

Més informació a
www.filmoteca.cat



DIJOURS 20

16.30 | Imatges de perpetradors †
Retrats de identificação
Retratos de identificação
Anita Leandro, 2014. VOSE. 71'. Arxiu digital.

17.00 | *Stromboli*, una adaptació de *Solitud?*
Stromboli, terra di Dio
Stromboli, tierra de Dios
Roberto Rossellini, 1949. VOSE. 106'. DCP.

19.30 | Imatges de perpetradors †
Bophana, une tragédie cambodgienne
Bophana, una tragèdia cambodjana
Rithy Panh, 1996. VOSC. 60'. DCP.

20.00 | *Stromboli*, una adaptació de *Solitud?* †
Solitud a Stromboli. Somnis, signes i símbols
Imma Colomer. Dramatúrgia: Núria Casado Gual.
Intèrpret: Fina Rius. 65'

DIVENDRES 21

16.30 | Amos Gitai
Golem, l'Esprit de l'exil
Golem, el espíritu del exilio
Amos Gitai, 1991. VOSE. 105'. Arxiu digital.

17.00 | Imatges de perpetradors
Euskadi hors d'État
Euskaði, fuera del Estado
Arthur MacCaig, 1983. VOSE / VE. 93'

19.30 | Dies curts: Stanley Sunday †
Curtmetratges de Stanley Sunday (David Domingo)
Stanley Sunday, 1996-2017. VE. 55'

20.00 | Amos Gitai
Berlin-Yerushalaim
Berlin-Jerusalén
Amos Gitai, 1989. VOSE. 89'. Arxiu digital.

DISSABTE 22

16.30 | Imatges de perpetradors
Standard Operating Procedure
S.O.P.: Standard Operating Procedure
Errol Morris, 2008. VOSC. 116'. 35mm.

17.00 | Filmoxica
Peter Rabbit
Will Gluck, 2018. VOSC. 95'. DCP.

19.30 | Per amor a les arts
Exit Through the Gift Shop
Banksy, 2010. VOSE. 87'. DCP.

20.00 | Amos Gitai
Munio Weinraub Gitai Architect (1909-1970)
Amos Gitai, 1996. VOSC. 32'

Lullaby to My Father
Cançó de bressol per al meu pare
Amos Gitai, 2011. VOSC. 87'. Arxiu digital.

DIUMENGE 23

16.30 | Amos Gitai
Esther
Amos Gitai, 1985. VOSE. 97'. Arxiu digital.

17.00 | Filmoxica
Ernest et Célestine
Ernest i Célestine
Benjamin Renner, Stéphane Aubier, Vincent Patar, 2012. VC. 80'. DCP.

19.30 | Aula de cinema
On the Bowery A Bowery
Lionel Rogosin, 1957. VOSC. 67'. DCP.

20.00 | *Stromboli*, una adaptació de *Solitud?*
Stromboli, terra di Dio
Stromboli, tierra de Dios
Roberto Rossellini, 1949. VOSE. 106'. DCP.

DIMARTS 25

16.30 | Imatges de perpetradors
Bophana, une tragédie cambodgienne
Bophana, una tragèdia cambodjana
Rithy Panh, 1996. VOSC. 60'. DCP.

17.00 | Per amor a les arts †
Lemebel
Joanna Reposi Garibaldi, 2019.
VE. 96'. Arxiu digital.

19.30 | Exposició: Donar cabuda. Perejaume †
Maniobra
Perejaume, 2014. VOSE. 79'

20.00 | Amos Gitai
Zirat Ha'Rezach
La arena del crimen
Amos Gitai, 1996. VOSE. 90'. Arxiu digital.

DIMECRES 26

16.30 | Amos Gitai
Devarim
Amos Gitai, 1995. VOSE. 110'. Arxiu digital.

17.00 | Aula de cinema †
Pyasa La set eterna
Guru Dutt, 1957. VOSC. 143'. DCP.

19.30 | Les estrenes de la Filmoteca †
Lunes o martes nunca domingo
Maruvi Leonett Villaquiran, Javier Martinteroso,
2019. VE. 119'. DCP.

20.00 | Imatges de perpetradors
Retrats de identificação
Retratos de identificación
Anita Leandro, 2014. VOSE. 71'. Arxiu digital.



DIJOURS 27



16.30 | Amos Gitai
Munio Weinraub Gitai Architect (1909-1970)
Amos Gitai, 1996. VOSC. 32'
Lullaby to My Father
Cançó de bressol per al meu pare
Amos Gitai, 2011. VOSC. 87'. Arxiu digital.

17.00 | Imatges de perpetradors
Standard Operating Procedure
S.O.P.: Standard Operating Procedure
Errol Morris, 2008. VOSC. 116'. 35mm.

19.30 | Amos Gitai
Kippour, souvenirs de guerre
Kippur, records de guerra
Amos Gitai, 1997. VOSC. 120'. Arxiu digital.

20.00 | 30 anys de la Guerra dels Balcans †
Teret La carga
Ognjen Glavonic, 2018. VOSE. 98'. DCP.



DIVENDRES 28

16.30 | Imatges de perpetradors
The Maelstrom: A Family Chronicle
El Maelstrom: Una crònica familiar
Péter Forgács, 1997. VOSC. 60'. Arxiu digital.

17.00 | Amos Gitai
Zirat Ha'Rezach
La arena del crimen
Amos Gitai, 1996. VOSE. 90'. Arxiu digital.

19.30 | In memoriam: Mikis Theodorakis
Alexis Zorba Zorba, el grec
Michael Cacoyannis, 1964. VOSC. 146'. DCP.

20.00 | Imatges de perpetradors
Shtikat haarchion
A Film Unfinished
Yael Hersonski, 2010. VOSC. 89'

DISSABTE 29

16.30 | Imatges de perpetradors
The Maelstrom: A Family Chronicle
El Maelstrom: Una crònica familiar
Péter Forgács, 1997. VOSC. 60'. Arxiu digital.

17.00 | Filmoxica
Revolting Rhymes
La revolta dels contes
Jakob Schuh, Jan Lachauer,
Bin-Han To, 2016. VC. 61'. DCP.

19.30 | Imatges de perpetradors
Euskadi hors d'État
Euskaði, fuera del Estado
Arthur MacCaig, 1983. VOSE / VE. 93'

20.00 | Amos Gitai
Kippour, souvenirs de guerre
Kippur, records de guerra
Amos Gitai, 1997. VOSC. 120'. Arxiu digital.

DIUMENGE 30



16.30 | Aula de cinema †
Pyasa La set eterna
Guru Dutt, 1957. VOSC. 143'. DCP.

17.00 | Filmoxica
Peter Rabbit
Will Gluck, 2018. VOSC. 95'. DCP.

19.30 | Per amor a les arts
Lemebel
Joanna Reposi Garibaldi, 2019.
VE. 96'. Arxiu digital.

20.00 | In memoriam: Mikis Theodorakis
Alexis Zorba Zorba, el grec
Michael Cacoyannis, 1964. VOSC. 146'. DCP.



Preus Entrades Cinema

Entrada individual

Preu general **4 euros**
Preu reduït* **3 euros**

Preu reduït

- Estudiants
- Aturats
- Joves fins a 30 anys
- Majors de 65 anys

Abonaments

Per amor a les Arts **10 euros** (5 sessions)
Filmo 10 **20 euros** (10 sessions)
Aula de Cinema **45 euros** (30 sessions)

Programació familiar

Infants < 12 anys **2 euros gratuït**
Amb carnet FilmoXica
Acompanyants infants (màxim dos), preu reduït **3 euros**

- Persones amb una discapacitat legalment reconeguda (i acompanyant)
- Títols de família nombrosa o monoparental

Filmo 10

Talonari
10 entrades (caduca a final d'any) **20 euros**

- Acompanyant de la persona abonada
- Carnet de biblioteques públiques

Abonament semestral **50 euros**
Abonament anual
— tarifa general **90 euros**
— tarifa reduïda **60 euros** (majors de 65 anys, joves fins a 30 anys, targeta rosa i titulars targeta discapacitat)

Els abonaments tenen validesa a partir de la seva data d'emissió, excepte el Filmo10 (vàlid fins a finals d'any)

Avantatges

- Reserva anticipada d'entrades. Màxim dues entrades per sessió.
- Tarifa reduïda de 3 euros per a un acompanyant.
- Alta al butlletí electrònic.
- Visites guiades a l'exposició gratuïtes per al titular i un acompanyant.
- 5% de descompte al bar de la Filmoteca, *La Monroe*, i a la llibreria.
- Descomptes i promocions exclusives.
- Accés lliure a la Biblioteca del Cinema.*
- Tramesa del programa mensual per correu postal.*

* NO vàlid per als abonaments Filmo 10

Venda en línia
www.filmoteca.cat

Venda d'entrades i abonaments

Les entrades són numerades

Nous horaris taquilla!

Matins: de dimarts a divendres de 10.00 a 14.00 h
Tardes: de dimarts a diumenge de 15.30 a 21.00 h

Reserves (només per als abonats)

Per correu electrònic: filmoteca.taquilla@gencat.cat
A taquilla: en horaris de taquilla

Per telèfon: 935 671 070 (matins de dimarts a divendres, de 10.00 a 14.00 h)
Pel web: www.filmoteca.cat

Cal recollir l'entrada a la taquilla, màxim 15 minuts abans de la projecció.

AGENDA

Agenda gener 2022

Amos Gitai
Imatges de perpetradors
Nathaniel Dorsky
i Jerome Hiler

17 17 Reasons
Why

A

44 À bout
de soufflé

43 A Bowery

16 A Fall Trip
Home

13 A Film
Unfinished

45 A tot rise

31 Aignat

11 Ajornament

44 Al final de
la escapada

17 Alaya

46 Alexis Zorba

28 An shah ke
barun amad

20 Ana y
los lobos

17 Arbor Vitae

11 Aufschub

B

16 Bagatelle II

04 Bait

25 Belle Époque

06 Berlin-
Yerushalaim

12 Bophana,
una tragèdia
cambodjana

12 Bophana,
une tragédie
cambod-
gienne

C

07 Cançó de bressol
per al meu pare

05 Carmel

04 Casa

45 Classe tous
risques

04 Conversa
entre Amos
Gitai i Esteve
Riambau

40 Cos a l'aire,
peus al terra

D

42 Detour

07 Devarim

39 Disney
Highlights
attractions
nº 1

E

20 El anacoreta

31 El cervol

23 El espíritu de
la colmena

22 El extraño
viaje

13 El Maelstrom:
Una crònica
familiar

29 El maó i el mirall

19 El mundo
sigue

19 El verdugo

24 El viaje a
ninguna
parte

34 En un barrio de
Nueva York

48 Ernest et
Célestine

30 Escacs del vent

05 Esther

12 Euskadi
hors d'État

Euskadi, fora
de l'Estat

41 Exit Through
the Gift Shop

F

21 Feroz

27 Filmfarsi

G

29 Gaav

30 Ganjine-haye
gohar

31 Gavaznha

28 Ghazieh-e
Shekl-e Aval,
Ghazieh-e

Shekl-e Dou
Wom

06 Golem,
l'Esprit
de l'exil

21 Grandeur
nature

H

40 Hi havia una
vegada a Beirut

16 Hours For
Jerome Part
1 & 2

I

34 In the
Heights

16 In the Stone
House

16 Ingreen

J

39 Junto y
revuelto

K

40 Kanya Ya
Ma Kan,
Beyrouth

32 Khaneh
siah ast

29 Khesht va
Ayeneh

08 Kippour,
souvenirs
de guerre
*Kippur, records
de guerra*

L

37 La carga

32 La casa és negra

22 La escopeta
nacional

39 La mansión
acelerada

28 La nit que
va ploure

49 La revolta
dels contes

43 La set eterna

29 La vaca

24 La vaquilla

42 La veu de la
muntanya

04 Laila in Haifa
Laila en Haifa

41 Lemebel

30 Les joies de la
corona d'Iran

08 L'escenari de
l'assassinat

45 L'homme
de Rio
L'home de Rio

07 Lullaby to
My Father

37 Lunes o
martes nunca
domingo

M

36 Maniobra

48 Matilda

23 Moros y
cristianos

07 Munio
Weinraub
Gitai
Architect
(1909-1970)

N

16 New Shores

O

43 On the
Bowery

48 Orm al regne
de la neu

P

39 Pel·lícula
sorpresa

39 Pel·lícula
sudorosa I

49 Peter Rabbit

17 Pneuma

28 Primer caso,
segundo caso

43 Pyaasa

R

31 Ragbar

42 Remorques
Remolcadores

11 Retrats de
identificaçã
Retrats
d'identificació

49 Revolting
Rhymes

29 Ritm Ritme

S

13 S.O.P.: Standard
Operating
Procedure

30 Shatranje
bad

13 Shtikat
haarchion

48 Snezhnaia
koroleva 2.
Snezhnyi
korol

36 Solitud a
Stromboli.
Somnis,
signes i
símbols

39 Sound
of the Sun

13 Standard
Operating
Procedure

46 Stavisky...

35 Stromboli,
terra di Dio
*Stromboli, tierra
de Dios*

16 Summerwind

39 Súper 8

T

21 Tamaño natural

37 Teret

13 The
Maelstrom:
A Family
Chronicle

17 Triste

U

32 Un simple
esdeveniment

V

17 Variations

Y

42 Yama no oto

32 Yek Etefagh
sadeh

Z

08 Zirat
Ha'Rezach

46 Zorba, el grec

Títol original

Títol traduït

SALA D'EXPOSICIONS

Horaris De dimarts a divendres: 10.00 - 14.00 h
De dimarts a diumenges: 16.00 - 20.30 h / Accés gratuït

BIBLIOTECA DEL CINEMA

Horaris De dimarts a divendres de 10.00 - 14.00 h

El retorn de llibres a la bústia de préstec (al vestibul Filmoteca) és:

Matins, de dimarts a divendres de 10.00 - 14.00 h

Tardes, de dimarts a diumenge de 16.00 - 19.00 h

Preus

Preus accés

Preu general **2 euros**

Preu reduït **1 euro**

Carnet anual

Preu general **10 euros**

Preu reduït **5 euros**

Accés gratuït *Professorat degudament acreditat i per als seus alumnes de treball de recerca. / Alumnes usuaris del Servei d'assessorament en Treballs de Recerca (secundària, batxillerat i cicles formatius) / Abonats Filmoteca (excepte Filmo 10) / Carnet FilmoXica.*

Preu reduït *Vàlida per a estudiants, aturats, majors de 65 anys, joves fins a 30 anys, persones amb una discapacitat legalment reconeguda (i acompanyant), títol de família nombrosa o monoparental, carnet de biblioteques públiques, acompanyant de la persona abonada.*

Contacte

bibliofilmoteca.cultura@gencat.cat

Telèfon: 935 671 070

Biblioteca digital

[@filmotecacat](http://www.filmoteca.cat/web/ca/fons-digitalitzats)

CENTRE DE CONSERVACIÓ I RESTAURACIÓ

Accés a la col·leccions filmiques

Contacte

filmoteca.cultura@gencat.cat | @filmotecacat

Telèfon: 935 671 070

Seu del Centre de Conservació i Restauració

Ds. Parc Audiovisual de Catalunya

Edifici 1, BA L1, Carretera BV-1274, km.1

08225 Terrassa



FilmoXica

Programació
familiar

Cada dissabte
i diumenge

02

febrer 2022
programa
núm. 118

Avançament del programa

Mikio Naruse
10 anys al Raval
La Inesperada
Guy Gilles

Filmoteca de Catalunya
Plaça de Salvador Seguí, 1-9
08001 Barcelona
T +34 935 671 070
filmoteca.cultura@gencat.cat
www.filmoteca.cat

**Venda
d'entrades
per internet**